

**Εὐγενίας ὀσιομάρτυρος (†262) καὶ Φιλίππου
μάρτυρος τοῦ πατρὸς αὐτῆς,
Βασίλλας καὶ Ἀχαϊκοῦ μαρτύρων.**

Παραμονὴ τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἔλθε καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἔλεησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἔλεησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἔλεησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ἐὐχαριστοῦμεν σοὶ ὁ Θεέ μου ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριζον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς ἐκέλευσας βασιλεύειν καὶ χορήγει αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην, διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἐλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον πάτερ.

Δόξα τῇ ἁγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Ἑξάψαλμος

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. (γ')

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου. (β')

ψαλμὸς γ'

Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; Πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμέ.

Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· Οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.

Σὺ δὲ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ, δόξα μου, καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρους ἁγίου αὐτοῦ.

Ἐγὼ ἐκοιμήθην, καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ, τῶν κύκλῳ συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου· ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως· ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

καὶ πάλιν

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήφεται μου.

Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμέ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου· οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μύλωνές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους· ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.

Ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴσσις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα· ὠρούμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἠγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἐγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου· καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακὰ μοι ἐλάλησαν ματαιότητος, καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἔλεγμους.

Ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἤλπισα· σὺ εἰσακούσῃ, Κύριε, ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου, καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου, ἐπ' ἐμέ ἐμεγαλοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι, καὶ κεκραταίωται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

καὶ πάλιν

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.

Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου, ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι, τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζῶας· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογῆσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἄρω τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ ποιότητος ἐμπλησθεῖν ἡ ψυχὴ μου· καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου· εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς.

Παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ· ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνῶν ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

καὶ πάλιν

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου· ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

ψαλμὸς πζ' (87)

Κύριε, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδῃ ἤγγισε.

Προσελογίστην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον· ἐγενήθην ὡσεὶ ἄνθρωπος ἀβοήθητος, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ, ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς, καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ· ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην, καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην· οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ἱατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἐξομολογήσονται σοι;

Μὴ διηγῆσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιληλησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σέ Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωτὶ ἡ προσευχή μου προφθάσει σε.

Ἵνα τί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;
Πτωχός εἰμι ἐγὼ, καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου· ὑψωθείς δέ, ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
Ἐπ' ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοὶ σου ἐξετάραζάν με.
Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν περιέσχον με ἅμα.
Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον, καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

καὶ πάλιν

Κύριε, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.
Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλιῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ψαλμὸς ρβ' (102)

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος· οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται,
οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν
ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτὸν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτὸν· ὅτι αὐτὸς ἔγνω
τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐχ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.
Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτὸν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ
μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον
αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα
αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ·
εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

καὶ πάλιν

Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ· εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

ψαλμὸς ρμβ' (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου· ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς, ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἔμοι ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἀνυδρὸς σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸνποίησόν μοι τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου· Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον· δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

καὶ πάλιν

Εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου. (β')

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούια, Ἀλληλούια, Ἀλληλούια. Δόξα σοὶ ὁ Θεός. (γ')

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Συναπτὴ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (μετὰ ἀπό κάθε δέησιν)

Ὑπὲρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τῆς πόλεως καὶ ἐνορίας ταύτης, πάσης πόλεως, χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ πλεόντων, ὀδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἦπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθῶμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἦχος Δι

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ἀναστασιματάριον 1905 σ.171#

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο
γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

∴ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. ⚡

∴ Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς. ⚡

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ευ λο

γη με νος ο ερ χο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

ου

∴ Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ⚡

Ἀπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἤχος δ'

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✠

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Συναπτὴ

Ἔτι καὶ ἔτι...

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου...

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοί, Κύριε.

Ἀμήν.

Κάθισμα μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν

Ἀγγελικαὶ δυνάμεις

ἦχος πλ.β΄

Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις, νυνὶ πεπλήρυνται· ὁ γὰρ Θεὸς ἡμῶν, αὔριον τίκτεται, ἐκ παρθένου Μαρίας ὑπὲρ λόγον, καὶ μένει ὡσπερ ἦν πρὸ τοῦ τόκου· ἀθροίζονται οἱ μάγοι, δῶρα κομίζοντες· ἀγραυλοῦσι ποιμένες, ἐπάδομεν καὶ ἡμεῖς· ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, Κύριε δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✚

Κάθισμα μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν

αὐτόμελον

ἦχος λ π δὲ —²

Ιωάννου Καστρινάκη
Αὐτόμελα 2009 σ.178*

Δυλων ποι με νι κων κα τα παυ ω ων α σμα

στρα τος αγ γε λι κος ε πε φω νει ει λε γων παυ σα

σθε α γραυ λουν τες οι των θρεμ μα των η γε μο ο νευ

ο ον τες κρα ξα τε α νυ μνου ουν τες ο τι ε τε χθη Χρι

στος ο ο Κυ ρι ι ος ο ευ δο κη σας σω σαι ως

Θε ος το γε νος των α αν θρω πων

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. ✞

Ν΄ Ψαλμὸς

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἅν' ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες

Κανὼν προεόρτιος α', ψδ' α'

ἦχος πλ.β'

«**Κ**ύματι θαλάσσης, τὸν κρύψαντα πάλαι διώκτην τύραννον, φάτνη κρυπτόμενον, κτεῖναι ζητεῖ ὁ Ἑρώδης· ἀλλ' ἡμεῖς σὺν μάγοις μέλψομεν τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κύριε Θεέ μου, γενέθλιον ὕμνον καὶ προεόρτιον, ᾠδὴν σοι ἄσομαι, τῷ τῇ γεννήσει σου θείαν, ἀναγέννησιν διδόντι μοι, καὶ εἰς τὴν προτέραν με, εὐγένειαν ἀνάγοντι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἄνω σε ἐν θρόνῳ, καὶ κάτω ἐν φάτνη, τὰ ὑπερκόσμια, καὶ τὰ περίγεια, κατανοοῦντα Σωτῆρ μου, κατεπλήττοντο τὸ κράτος σου· ὑπὲρ νοῦν ὠράθης γάρ, διπλοῦς φύσει Θεάνθρωπος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰνα σου τῆς δόξης, τὰ πάντα πληρώσης, κλίνας ἐλήλυθας, τοὺς οὐρανοὺς ἕως γῆς· ὡς γὰρ ἐν πόκῳ κατέβης, ὑετὸς ἐν μήτρᾳ παρθενικῇ, ἐξ ἧς νῦν τεχθήσῃσαι, διπλοῦς ἔρχη Θεάνθρωπε.

Κανὼν προεόρτιος β', ψδθ' α'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

ἦχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπεγράφης Καίσαρος θεσμῶ, θέλων ἀπογράψασθαι, βίβλῳ ζωῆς παμβασιλεῦ τὸν ἄνθρωπον, ξένος εἰς τὰ ἴδια παραγέγονας, τὸν δεινῶς ξενιτεύσαντα, ἐκ τοῦ παραδείσου, εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνακαλούμενος. (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βηθλεέμ ὑπόδεξαι Χριστόν· σοὶ γὰρ σωματούμενος, ἐπιδημεῖ τὴν Ἐδέμ ἐξανοίγων μοι, εὐτρεπίζου σπήλαιον, τὸν ἀχώρητον θεωρῆσαι χωρούμενον, ἐν σοὶ παραδόξως, πλούτῳ εὐσπλαγχνίας νῦν πτωχεύσαντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Γεννηθῆναι ἔρχεται Χριστός, ξένην ἀναγέννησιν, τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ὡς ἀγαθὸς δωρούμενος, εὐφράνθητι ἔρημος, ἢ οὐ τίκτουςα, τῶν βροτῶν φύσις ἅπασα, ἦλθεν ὁ Δεσπότης, σὲ πολυτεκνοῦσαν ἀπεργάσασθαι.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ψδθ' α'

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εὐγενία μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, νῦν περιχορευούσα, χαρμονικῶς σὺν ἀγγέλων στρατεύμασιν, ὡς παρθένος ἄμωμος, καὶ ὡς μάρτυς στεφανηφόρος πανόλβιε, χάριν δωρηθῆναι, πρέσβευε τοῖς πόθῳ ἀνυμνοῦσί σε. (β')

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Υμνωδίας νύμφη τοῦ Χριστοῦ, θείας ἐπακούσασα, πρὸς ὑψηλὴν ἐπτερώθης εὐγένειαν· ὡς γὰρ φῶς ἐνήστραψε, τῇ καρδίᾳ σου τῶν ἁσμάτων τοῦ Πνεύματος, ἡ θεολογία, πᾶσαν ἀθεότητα διώκουσα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γυναικείας φύσεως ὁ σός, νοῦς ἐπιλαθόμενος, πρὸς ἀνδρικὰς ἐνεργείας ἀνέδραμεν, ἀνδρωθεὶς τῇ χάριτι, καὶ Θεῷ προνοητικῶς εὐθυνόμενος. Μάρτυς Εὐγενία, θείας εὐγενείας ἡ ἐπώνυμος.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐλλαμφθεῖσα φέγγει νοητῶ, πλείστους τῆς ἐλλάμψεως, συμμετασχεῖν ἀπειργάσω θεόσοφε· ἥς νῦν τοὺς ὑμνοῦντάς σε, λυτρομένη τῆς ἀμαρτίας ἀξίωσον, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, μάρτυς Εὐγενία παμμακάριστε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Νεκρωθέντες γνώσεως φυτῶ, ξύλῳ τῆς ζωῆς ἀγνή, πρὸς τὴν ζωὴν οἱ πιστοὶ ἀνεκλήθημεν, τῷ ἐκ σοῦ βλαστήσαντι, ὑπὲρ ἔνοιαν, Θεοτόκε, Χριστῷ τῷ Θεῷ· ᾧ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κανὼν προσέροτιος α', ὑδὲ γ'

ἦχος πλ.β'

«**Σὲ** τὸν ἐπὶ ὑδάτων, κρεμάσαντα πᾶσαν τὴν γῆν ἀσκέτως, ἡ κτίσις κατιδοῦσα, ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον, θαμβητικῶς συνείχετο· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλὴν σου Κύριε κραυγάζουσα».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σύμβολα τῆς ἀρρήτου, σαρκώσεως, παραδεικνύς οἰκτίρμον, ἐπλήθυνας ὁράσεις, καὶ προφητείας ἐνέπνευσας· ἃς νῦν ἔλθῶν ἐπλήρωσας, σαρκὶ τικτόμενος, κόρης ἐξ ἀγνῆς ἐν πόλει Δαυὶδ.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἦπλωσε γῆ τὰ νῶτα, καὶ δέχεται δεχόμενον τὸν κτίστην, τὴν δόξαν ἐξ ἀγγέλων, ἐξ οὐρανοῦ τὸν ἀστέρα δέ, ἐκ τῶν ποιμένων αἴνεσιν, ἐκ μάγων δῶρά τε, κόσμου τε παντὸς ἐπίγνωσιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μάντεως χρησμολόγου, προβλήματα Βαλαάμ νῦν πληροῦνται· ἀνέτειλε γὰρ ἄστρον, ἕξ, Ἰακώβ καὶ ὠδήγησε, πρὸς τὸν τῆς δόξης ἥλιον, δῶρα κομίζοντας, μάγους ἐκ Περσίδος ἀνακτας.

Κανὼν προεόρτιος β', ψδὴ γ'

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος

ἤχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δεσμῶν ἀπολυτρούμενος, τῶν κακῶν με Κύριε, ἐνειληθῆναι σπάργανα, ὥσπερ βρέφος, ἔρχη φιλάνθρωπε· προσκυνῶ σου τὴν θείαν συγκατάβασιν. (β')

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐν χρόνῳ γεγονότα σε, τὸν ἀχρόνως λάμψαντα, ἐκ τοῦ Πατρὸς προέρχεται, ἡ Παρθένος τεκεῖν τὰ χρόνια, διαλύοντα πάθη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ζητῶν με τὸν πλανώμενον, παραβάσει σπήλαιον, ὡς οὐρανὸν κατώκησας, τὰς μονὰς μοι εὐτρεπιζόμενος, τὰς ἐκεῖθεν οἰκτίρμον πολυέλεε.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ψδὴ γ'

Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως

ἤχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἰερεῖον ὥσπερ ἄμωμον τῷ Δεσπότῃ, προσήχθης διανοίᾳ τελειοτάτῃ, τὸν πλοῦτον τὸν φθειρόμενον ἀπεσεῖσω, βοῶσα πάνσοφε· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρόσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡ Πάναγνος ἐγνώσθη σου καθαρότης· διέλαμψε τῶν ἄθλων σου ἡ στερρότης· τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας, εἰργάσω κράζουσα· σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σωφροσύνης τῷ ἔρωτι κατεθέλχθης, ἐτήρησας τὸ καύχημα τῆς ἀγνείας, ἐγένου περιδέξιος τῆ σοφία, Χριστῷ κραυγάζουσα· σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μαρίαν τὴν πανάχραντον Θεοτόκον, ὑμνήσωμεν ὡς πρόξενον σωτηρίας, φανεῖσαν οἱ θεόφρονες, ἐκβοῶντες· οὐκ ἔστιν ἄμωμος, ὡς σὺ πανάχραντε, καὶ οὐκ ἔστιν ἄμεμπτος, πλήν σου Δέσποινα.

ὁ εἰρμὸς τῆς γ' ψδῆς

Ε ν πε ε τρα α με της πι στε ως στε ρε ω σας
 ε πλα τυ υ νας το στο μα μου επ ε χθρους μου ηυ φραν
 θη γαρ το πνε ευμα μου εν τω ψαλ λειν ουκ ε στιν α
 γι ος ως ο Θε ος η μων και ουκ ε στι δι και ος
 πλην σου Κυ ρι ε ε ε

Συναπτὴ

- Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.
- Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.
- Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν... Ἀμήν.

Καθίσματα

Τὸν τάφον σου Σωτήρ

ἦχος α'

προεόρτιον

Ἀγάλλου ἢ Σιών, Βηθλεέμ εὐτρεπίζου, ὁ πάντων συνοχεύς, τὸν ἀστέρα προπέμψας, ἐμήνυσε τὴν ἀμετρον, ἑαυτοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, ὄντως τίκτεται, ἐκ τῆς Παρθένου ἀτρέπτως, ὁ μόνος Θεὸς ἡμῶν.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον

ἦχος πλ.δ'

τῆς ἀγίας

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἐνασκήσασα πόνοις ἀθλητικοῖς, ἐδοξάσθης ἀγῶσι μαρτυρικοῖς, πολλοὺς προσενέγκασα, σφωζομένους τῷ κτίστη σου· τῷ γὰρ θείῳ πόνθῳ, λιποῦσα τὰ πρόσκαιρα, ἀνδρικούς ἀγῶνας,

ἐτέλεσας ἔνδοξε· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον εὔρες, ζωὴν συνυπάρχουσα, τῷ Νυμφίῳ σου πάντοτε, Εὐγενία ἰσάγγελε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς

ἦχος πλ.δ'

προεόρτιον

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ τὰ προεόρτια, ἐπιτελοῦντες οἱ πιστοὶ πανηγυρίσωμεν, καὶ ἀξίως ἄπαντες προῦπαντήσωμεν, ὡς μάγοι δωροφοροῦντες τὰς ἀρετάς, καὶ ἄδοντες τῶν ἀγγέλων ἄσμα καινόν, τῷ ἐκ κόρης θεοπαιδός, ἐν Βηθλεέμ ἄνευ σποραῶς, τικτομένῳ Θεῷ ἡμῶν, ὃν δοξάζει τὰ σύμπαντα.

Κανὼν προεόρτιος α', ᾠδὴ δ'

ἦχος πλ.β'

«**Τὴν ἐκ Παρθένου παρουσίαν σου, προορῶν Ἀββακούμ, ἐξεστηκῶς ἐβόα. Σὺ ἐκ Θαιμᾶν σαρκούμενος, ἦκεις Λυτρωτά, τὸν Ἀδάμ ἀπωσμένον, ἀνακαλέσασθαι.**»

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐγγίζει ἦκει νῦν ὁ Κύριος, προσδοκία ἐθνῶν, καὶ σωτηρία κόσμου· εὐτρέπιζε τὸ σπήλαιον, πόλις Βηθλεέμ, καὶ σὺν μάγοις ποιμένες, δρόμῳ προφθάσατε.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ῥωμαλεότητι Θεότητος, συγκραθεὶς τοῖς βροτοῖς, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, σαρκὸς ἐν ὁμοιώματι, Σῶτερ τὸν Ἀδάμ, ἀφθαρτίζεις καὶ σώζεις, ἐν τῷ προσλήμματι.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λόγος σὰρξ ὄφθεις παχύνεται, καὶ σκηνοῖ ἐν ἡμῖν, ἀρρήτῳ προμηθείᾳ· δεῦτε πιστοὶ κατίδωμεν, δόξαν τὴν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς, παρὰ Θεοῦ καὶ Πατρὸς.

Κανὼν προεόρτιος β', ᾠδὴ δ'

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

ἦχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ κτίσις νῦν, τὴν παλαιώσειν πᾶσαν ἀπόρριψον, τὸν κτίστην κτιζόμενον, καὶ καινουργοῦντά σε βλέπουσα, νήπιον γενόμενον, καὶ πρὸς τὸ πρῶην σε, κάλλος ἐπανάγοντα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Θαυμάζοντες, τὸν παράδοξον τόκον ἐφίστανται, μάγοι ὀδηγούμενοι, θείῳ ἀστέρι, καὶ βλέπουσιν, ἥλιον ἀνίσχοντα, παρθενικῆς ἐκ νεφέλης, δῶρα φέροντες.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἰδοὺ ἤκει, ἡ Παρθένος ὡς δάμαλις φέρουσα, τὸν μόσχον ἐγγάστριον, τὸν σιτευτὸν ἀφαιρούμενον, κόσμου ἀμαρτήματα, ἀγαλλιᾶσθω, ἡ κτίσις ἐορτάζουσα.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κηρύγματα, προφητῶν τοῦ Χριστοῦ τὴν ἀνάδειξιν, μηνύοντα εἴληφε, σήμερον πέρας σωτήριον ἦλθε γὰρ ἐπέφανε, διὰ σαρκός, τοῖς ἐν σκότει κινδυνεύουσιν.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ψδὴ δ'

Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐλήλυθας, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ὁ Ὑψιστος, σαυτῷ μνηστευσάμενος, τὰ τῶν παρθένων συστήματα, σὲ μόνον ποθήσαντα, τὸν τῶν παρθένων, νυμφίον γνωριζόμενον.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Γενέσεως, σαρκικῆς ἐξεδύσω τὸ κάλυμμα, παλιγγενεσίας δέ, τὸ φθειρόμενον ἔνδυμα, μάρτυς παναοίδιμε, φωτοειδῶς, ἡμφιάσω τῷ βαπτίσματι.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀνέτειλεν, ἡ φωσφόρος αὐγὴ τῇ καρδίᾳ σου, τῆς πλάνης διώκουσα, τὴν κεχυμένην σκοτόμαιναν, φέγγει τῷ τῆς χάριτος, μάρτυς Χριστοῦ, Εὐγενία καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Κοσμίως σου, καὶ ὠραίως τὸν βίον ἐφαίδρυνας, ἀσκήσει τὸ πρότερον, σαρκὸς τὰ πάθη μαράνασα, ὕστερον ἀθλήσει δέ, περιφανῶς, Εὐγενία διαλάμφασα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὑπερτέρα, τῶν ἀγγέλων ἐγένου πανύμνητε, τοῦ Πατρὸς γεννήσασα, βουλῆς μεγάλης τὸν ἄγγελον, ἀνθρωπον γενόμενον, διὰ πολλήν, εὐσπλαγχίαν τὸν φιλόανθρωπον.

Κανὼν προεόρτιος α', ψδὴ ε'

ἦχος πλ.β'

«Θεοφανείας σου Χριστέ, τῆς πρὸς ἡμᾶς συμπαθῶς γενομένης, Ἡσαίας φῶς ἰδὼν ἀνέσπερον, ἐκ νυκτὸς ὀρθρίσας ἐκραύγαζεν. Ἡ παρθένος ἰδοὺ γαστρὶ ἤξει, καὶ τέξεται σαρκούμενον Λόγον, καὶ πάντες οἱ γηγενεῖς ἀγαλλιᾶσονται».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νεοποιεῖς τοὺς γηγενεῖς, ὁ πλαστοουργὸς χοῖκὸς χρηματίσας· φάτνη γὰρ καὶ σπάργανα καὶ σπήλαιον, τῆς σῆς ταπεινώσεως σύμβολα, ὁ δὲ μνήστρω τῆς σῆς μητρός, σὸς δὲ νομιζόμενος πατὴρ κατὰ σάρκα, τοῦ φύσαντός σε πατρός, νῦν σχηματίζει βουλήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Διὰ τῆς σμύρνης τὸ θνητόν, διὰ χρυσοῦ τὸ βασιλείον κράτος, διὰ λιβάνου τῆς Θεότητος, τὴν ὑπεροχὴν ὑπεμφαίνουσι, βασιλεῖς ἔθνῶν, ἀπαρχὰς δωροφοροῦντές σε, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ τικτόμενον, Βηθλεὲμ ἐξ ἀλοχεύτου μητρός.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀλοχεύτου προελθὼν, ὁ τοῦ Πατρὸς συναΐδιος Λόγος, σαρκωθεὶς κατώκησας τὸ σπήλαιον, ὡς θρόνῳ τῆ φάτνη χρησάμενος. Καταπλήττεις δέ, τῆ φρικτῆ οἰκονομίᾳ σου, μάγους καὶ ποιμένας, ἀγγέλους τε ἐξιστᾶς, δόξα κραυγάζοντας.

Κανὼν προεόρτιος β', ψδὴ ε'

Μεσίτης Θεοῦ

ἦχος β'

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαὸς ὁ ποτέ, σκότει καθεζόμενος, ἰδέτω τὸ φῶς, λάμψαν τὸ ἀνέσπερον· ὅπερ ὁ ἀστὴρ πάλαι ἐμήνυσε, τοῖς τὸ πῦρ σεβομένοις, ἐκ τῆς Περσίδος ἀναξιν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Μικρὸν ὑπελθεῖν, βασιλεὺς ὁ μέγας σπεύδει σπήλαιον, κατασμικρυνθέντα με, ὅπως μεγαλύνῃ καὶ πτωχεύσαντα, τῆ ἀμέτρῳ πτωχείᾳ, πλουτίσῃ ὁ ὑπέρθεος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νῦν ἐξ Ἰακώβ, Βαλαὰμ ὡς ἔφησε γεννᾶται Χριστός, ἔθνῶν κυριεύσει τε, καὶ ἀνυψωθήσεται ἐν χάριτι, ἡ αὐτοῦ βασιλεία, μένουσα ἀδιάδοχος.

Κανὼν τῆς ἀγίας, ψδὴ ε'

Ὁ φωτισμὸς

ἦχος β'

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Δρόμον τὸν σὸν, εὐθυνόμενον βλέπων πρὸς σωτηρίαν, ὅφεις ὁ ψυχόλεθρος ἀθληφόρε, ἀναρριπίζει πειρασμοὺς σοι ποικίλους, τὸν σὸν τόνον λύειν πειρώμενος, τοῦτον δὲ θεόφρον, ἀγνὴ κατεπάτησας.

Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὅλη καλή, τῶν καλῶν τῷ δοτῆρι καὶ εὐεργέτῃ, καὶ ψυχῶν νυμφίῳ Χριστῷ ἐφάνης, ἠγλαῖσμένη ἀσκητῶν ἐν ἀσκήσει, καὶ μαρτύρων ἀθλήσει λάμπουσα, μάρτυς Εὐγενία, Χριστοῦ καλλιπάρθενε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Στέφος τῆ σῆ, κορυφῇ ἐπετέθη τὸ τῶν χαρίτων· τὴν θείαν ἐτίμησας γὰρ σοφίαν, πλοῦτον καὶ δόξαν, πατρικὴν παριδοῦσα, καὶ συντόνως ἀκολουθήσασα, τῷ πεποθημένῳ, νυμφίῳ σου πάνσοφε.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἐκ σοῦ ζωῆς, ἀνατείλασα κόσμῳ Θεογεννητορ, τοὺς πρὶν τῷ θανάτῳ κεκρατημένους, ἀνακαλεῖται, πρὸς ζωῆς αἰδίου μετουσίαν, τοὺς πίστει κράζοντας· ἕτερον ἔκτός σου, Θεὸν οὐ γινώσκωμεν.

Κανὼν προεόρτιος α΄, ὑδὴ ς΄

ἦχος πλ.β΄

«Συνεσχέθη, ἀλλ’ οὐ κατεσχέθη, στέρνοις κητώοις Ἰωνᾶς· σοῦ γὰρ τὸν τύπον φέρων, τοῦ τεχθέντος καὶ σαρκὶ φανέντος, ὡς ἐκ θαλάμου τοῦ θηρὸς ἀνέθορε· γεννηθεὶς γὰρ νῦν τὸ κατὰ σάρκα, καὶ ταφὴν καὶ θάνατον σαρκὶ ὑπελθὼν, μέλλεις ἀναστήσῃσαι τριήμερος».

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀνηρέθη, νῦν καὶ διηρέθη, ἔχθρας τῆς ἀρχαίας τῇ σῆ, ἐνσάρκῳ παρουσίᾳ, τὸ μεσότοιχον Χριστέ καὶ νῶτα, ῥομφαία πᾶσιν, ἡ φλογίνη δίδωσι, ζωηφόρου τῆς Ἐδέμ δὲ ξύλου, μεταλαμβάνω πιστῶς, ἀθανάτων φυτῶν, αὐθις γεωργὸς ἀναδεικνύμενος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεύει, σὺν τῇ ἁμαρτίᾳ Ἀδῆς ἐν Ἀδὰμ μέχρι σοῦ, ἀλλ’ ἀναιρεῖται τούτου, ἡ ἀναίδεια τῆς τυραννίδος, τὸ κατὰ σάρκα τικτομένου σου λυτρωτά, ἐκ φυλῆς Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ θρόνου βασιλείας αὐτοῦ, τεθειμένου σου φωῶς, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας βασιλεύοντος.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βρεφοκτόνος ἀλλ’ οὐ χριστοκτόνος, ἔφυ Ἡρώδης ὁ δεινός· εἰ γὰρ καὶ τῶν νηπίων, ἐξεθέρισε πικρῶς τὴν χλόην, ἀλλὰ τὸν στάχυν, τῆς ζωῆς οὐκ ἴσχυσε, καταλήψῃσαι καὶ θανατῶσαι· ζωῆς γὰρ ὦν χορηγός, ἔλαβεν ὡς Θεός, θεία δυναστεία τὸν διώκοντα.

Κανὼν προεόρτιος β΄, ὑδὴ ς΄

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων

ἦχος β΄

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ξενοτρόπος Χριστὸς εἰς τὰ ἴδια, ἔρχεται, ξενώσωμεν, ἁμαρτιῶν ἑαυτούς, καὶ τοῦτον εἰσδεξώμεθα, ταῖς πράξεων ψυχᾶς οἰκιζόμενον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Οὐδαμῶς ἐλαχίστη ἐν πόλεσι, Βηθλεὲμ γεγένησαι· ἐν σοὶ γεννᾶται γὰρ, ὁ βασιλεὺς καὶ Κύριος, τοῦ ποιμᾶναι λαὸν περιούσιον.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πῶς σμικρὸν σε εἰσδέξεται σπήλαιον, κόσμῳ μὴ χωρούμενον, ἀπερινόητε; πῶς ὀραθήσῃ νηπίος, ὁ Πατρὶ συννοούμενος ἀναρχος;

Κανὼν τῆς ἀγίας, ὑδὴ ς΄

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νυσταγμὸν τοῖς βλεφάροις οὐκ ἔδωκας, ἕως ἠδυπάθειαν, πᾶσαν ἐνέκρωσας, καὶ καθαρὸν τῷ κτίστῃ σου, σεαυτὴν ἀπετέλεσας σκῆνωμα.

Ἄγια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Αἰγυπτίας τοὺς τρόπους ζηλώσασα, ἡ μεμελασμένη, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, συκοφαντεῖν θρασύνεται, τὴν σεπτὴν πολιτείαν σου πάνσοφε.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Σταθηρὰν ἐπεδείξω τὴν ἔνστασιν, καὶ τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν πλουτήσασα, περιουσία πίστεως, μοναστῶν καθηγήσω συστήματος.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μυστικῶς ἐμμοῦντο τὴν ἄφραστον, πάντες οἱ προφηταὶ σου, πάντα γινε γέννησιν, πνευματικῶς τυπούμενοι, καὶ προλέγοντες πᾶσι τὰ μέλλοντα.

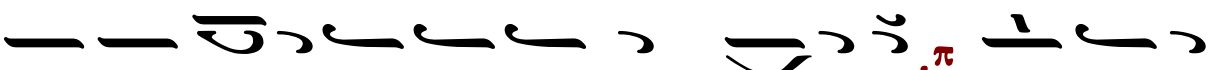
ὁ εἰρμός τῆς ς' ὑδῆς

ἦχος Πᾶ

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.442#

 ε ν α βυ σ σ ω π τ α ι σ μ α α τ ω ω ν κ υ κ λ ο υ μ ε ν ο ς τ η ν α

 ν ε ξ ι χ ν ι α σ τ ο ν τ η ς ε υ σ π λ α γ χ ν ι α ς σ ο υ ε π ι κ α

 λ ο υ μ α ι α β υ σ σ ο ν ε κ φ θ ο ρ α ς ο θ ε ο ο ς μ ε α ν α γ α

 γ ε ε ε

Συναπτή

Ἐτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Κοντάκιον προεόρτιον

ἦχος γ'

Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα, δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κοντάκιον τῆς ἀγίας

Ἐπεφάνης σήμερον

ἦχος δ'

Τὴν τοῦ κόσμου πρόσκαιρον, φυγοῦσα δόξαν, τὸν Χριστὸν ἐπόθησας, τὸ εὐγενές σου τῆς ψυχῆς, ἀδιαλώβητον σφύζουσα, μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Οἶκος

Βίω καὶ λόγῳ καθαρῷ, καὶ χάριτι παρθένε, αἰὲ κεκοσμημένη, σαυτὴν θῦμα προσήγαγες, τῷ ἐκ παρθένου δι' ἡμᾶς σάρκα ἀνειληφότι, καὶ τεχθέντι ἐπὶ γῆς, δι' εὐσπλαγχνίαν ἀφατον· καὶ διπλοῖς ἐκόσμησε δόξης ἐν στεφάνοις, εὐπρεπῶς σε ὁ Δεσπότης· ἀγνείαν γὰρ ὡς ἄσαρκος τηρήσασα σεμνή, ὡς ἄμωμος νύμφη, συνεισηῆλθες αὐτῷ εἰς τὸν οὐράνιον νυμφῶνα, ὅλη φαεινή, τοῖς ἄθλοις πεποικιλμένη, μάρτυς θεόφρον, Εὐγενία πανεύφημε.

Συναξάριον

Τῇ κδ' τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου, μνήμη τῆς ἀγίας ὀσιοπαρθενομάρτυρος Εὐγενίας καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στεφθεῖσα πρῶτον τοῖς πόνοις Εὐγενία,
Βαφὴν ἐβάψω δευσοποιὸν ἐκ ξίφους.
Τέτλαθι Εὐγενίη ξίφος εἰκάδι ἀμφὶ τετάρτη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ ἀγία μάρτυς Βασίλλα, ἡ συμμαρτυρήσασα τῇ ἀγίᾳ Εὐγενίᾳ, ξίφει τελειοῦται.

Τὶς ἂν παραδράμη σε τμηθεῖσαν ξίφει,
Μάρτυς Βασίλλα, πίστεως θείας βάσις;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Φίλιππος, ὁ πατὴρ τῆς ἀγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦται.
Μάχαιραν ὄντως δίστομον κατὰ πλάνης,
Κτείνει Φίλιππον τῆς μαχαίρας τὸ στόμα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, οἱ ἅγιοι, Πρωτᾶς καὶ Ὑάκινθος, οἱ εὐνοῦχοι καὶ συνασκηταὶ τῆς ἀγίας Εὐγενίας, ξίφει τελειοῦνται.

Τμηθέντες, Ὑάκινθε καὶ Πρωτᾶ ξίφει,
Κληροῦσθε πρῶτα μαρτύρων Θεοῦ γέρα.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου μοναχοῦ, τοῦ ἀπὸ στρατιωτῶν.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀχαϊκὸς ξίφει τελειοῦται.

Πᾶν Ἀχαϊκὸς ἐκβαλὼν ψυχῆς ἄχος,
Ὅλη χαρᾶ δέδωκε τὴν κάραν ξίφει.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρα, ὁ ὅσιος Ἀντίοχος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Ἀντιόχῳ βδέλυγμα τύρβαι τοῦ βίου,
Καὶ βίος ἅπας, ὃν παρῆλθεν ἠδέως.

Οἱ ὅσιοι Βιτιμίων καὶ Ἀφροδίσιος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀχμέτ ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει κατὰ τὸ 1682, ξίφει τελειοῦται.

Ταῖς τῶν ἀγίων σου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ὁ εἰρμὸς τῆς η' φδῆς

Ἦχος Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Εἰρμολόγιον 1903 σ.444@

Α ι νου μεν ευ λο γου μεν και προσ σκυ νου ου με εν

τον Κυ ρι ον

Τ ον εν κα μι νω του πυ ρος των Ε βραι ων τοις παι σι

συ γ κα τα βαν τα και την φλο γα εις ὄρο σον με τα βα

λο ο ον τα Θε ον υ μνει τε τα ε εργαως Κυ ρι
 ον και υ περ υ ψου τε εις παν τας τους αι ω ω να
 α ας

Θ' ᾠδή τῆς Θεοτόκου

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνομεν.

Ἦχος Πά

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
 Μουσικόν Τριώδιον Β'
 2003 σ.21#

Μ ε γα λυ νει η ψυ χη μου τον Κυ ρι
 ον και η γαλ λι α σε το πνευ μα μου ε
 πι τω Θε ω ω τω σω τη ρι μου

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ και εν δο ξο
 τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φιμ την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα α λυ νο μεν π

Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την τα πει νω σιν

της δου λης αυ του Δ ι δου γαρ α πο του χ νυν μα κα

ρι ου σι με πα σαι αι γε νε αι π

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ π και εν δο ξο

τε ραν α συγ κρι ι τω ως των Σε ρα φιμ π την α δι

α φθο ρως Θε ον Λο γο ον τε κου σαν π την ον τως Θε

ο το κον σε ε μεγα α λυ νο μεν π

Ο τι ε ποι η σε μοι με γα λει α ο δυ να

τος και α γι ο ν τ ο ο ν ο μ α αυ του και τ ο ε λε

ος αυ του εις γε νε αν και γε νε αν τ ο ις φο β ο υ με

νο ις αυ τ ο ν

Τ η ν τ ι μ ι ω τ ε ρ α ν τ ω ν Χ ε ρ ο υ β ι μ και εν δο

ξ ο τ ε ρ α ν α σ υ γ κ ρ ι τ ω ς τ ω ν Σ ε ρ α φ ι μ τ η ν α δι α

φ θ ο ρ ω ς Θ ε ο ν Λ ο γ ο ν τ ε κ ο υ σ α ν τ η ν ο ν τ ω ς Θ ε ο

τ ο κ ο ν σ ε ε μ ε γ α λ υ ν ο μ ε ν

Ε ποι η σε κ ρ α τ ο ς εν β ρ α χ ι ο ν ι αυ του

δι ε σ χ ο ρ π ι σ ε ν υ π ε ρ η φ α ν ο υ ς δι α νο ι

α κ α ρ δι α ς αυ τ ω ν

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^π την α δι α

φθο ο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο

το κον σε ε μεγα λυ νομεν ^π

Κ ^χ α θει λε δυ να στας α πο θρο νων και υ

υ ψω σε τα πει νους ^π πει νων τας εν ε πλη σεν α γα

θων ^χ ^Δ και πλου τουν τας εξ α πε στει λε κενους ^π

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ ^Δ ^ο ^ο ^ο την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγα α λυ νομεν

Α ν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι δος αυ του μνη

σθη ναι ε λε ους κα θως ε λα λη σε προς τους πα

τε ρας η μων τω Α βρα αμ και τω σπερ μα τι αυ του

ε ως αι ω νος

Τ ην τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και εν δο

ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φιμ την α δι α

φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου σαν την ον τως Θε ο το

κον σε ε μεγα α λυ νομεν

α ναρ χου γεν νη τορος Υι ος Θε ο ος και Κυ ρι ος

σαρ κω θεις εκ Παρ θε νου η μιν ε πε φα νε τα ε

σκο τι σμε να φω τι ι σαι συν α γα γειν τα ε

σκορ πι σμε ε ε να δι ο την παν υ μνη τον Θε ο

το κονμεγα λυ νομεν

α ξι ον ε στιν ως α λη θως μα κα ρι ζειν σε

την Θε ο το κον την α ει μα κα ρι στον και παν

α μω μη τον και μη τε ρα του Θε ου η μων την τι

μι ω τε ραντων Χε ρου βιμ ^Δ και εν δο ξο τε ραν α

συγ κρι ι τω ως των Σε ραφιμ ^π την α δι α φθο ο ρως Θε

ον Λο γο ον τε κου σαν ^π την ον τως Θε ο το κον σε ε με

γα λυ νο με ε εν ^χ ^π

Συναπτή

Ἔτι καὶ ἔτι... Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον... Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου... Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι... Ἀμήν.

Ἑξαποστειλάρια

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἦχος β'

προεόρτιον

Ὁ φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, καὶ συνέχων τὰ πάντα, δι' εὐσπλαγχνίαν ἄφατον, ἐκ παρθένου γεννᾶται, καὶ σπαργανοῦται ὡς βρέφος, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ, ἀλόγων ἀνακλίνεται· σπεύσωμεν ἐπιστῆναι, ἐν Βηθλεέμ, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν μετὰ μάγων, καρπούς ἀρίστων πράξεων, κομιοῦντες ὡς δῶρα.

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἦχος β'

τῆς ἁγίας

Οὐδὲν ἐδείχθη κώλυμα, πρὸς τελείους ἀγῶνας, τὸ ἀσθενὲς τοῦ θήλεος ἀοράτῳ σου σθένει, Χριστέ ῥωννύμενον· ὅθεν, Εὐγενία ἡ μάρτυς, γενναίως ὑπερήθλησεν, ἥς τὴν ἔνδοξον μνήμην, συνῆψας νῦν, τῇ σεπτῇ γεννήσει σου καὶ φωσφόρω, ἣν κατεδέξω Δέσποτα, ἐκ παρθένου ἁγίας

Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν

ἦχος β'

προεόρτιον

Ἦμνον πιστοὶ προσάξωμεν, τῇ παρθένῳ Μαρίᾳ· ἰδοὺ γὰρ νῦν προέρχεται, Βηθλεέμ ἐν τῇ πολει, τεκεῖν Χριστὸν τὸν Σωτῆρα· ὅθεν μάγοι σὺν δώροις, μετὰ ἀστέρος δράμετε, σὺν ἡμῖν

προσκυνῆσαι, ποιμένες δέ, ἐκβοῆσαι σπεύσατε σὺν ἀγγέλοις, τῷ τικτομένῳ· δόξα σοι, ἐν σπηλαίῳ καὶ φάτνῃ.

Εἰς τοὺς Αἴνους

ἦχος πλ.β'

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον· αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ· σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

[Ἰωάννου Πρωτοψάλτου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Στιχολογία

ψαλμὸς ρμη' ¹⁴⁸

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν, πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετά καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἢ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶν, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσίν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἐγγραπτον. Δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Δοσιθέου Κατουνακιώτου

Στιχηρὰ προέορτια

Αἱ ἀγγελικαί

Ἦχος λ̣ π̣ Β̣ϛ̣

Α̣ ι̣ νει̣ τε̣ αυ̣ τον̣ ε̣ πι̣ ται̣ς̣ δυ̣ να̣ στει̣ αι̣ς̣ αυ̣

του̣ αι̣ νει̣ τε̣ αυ̣ τον̣ κα̣ τα̣ το̣ πλη̣ θος̣ της̣ με̣

γα̣ λω̣ συ̣ νης̣ αυ̣ του̣

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν, καὶ ἀρρήτων μυστηρίων! τίκτεται Θεός, ἐπὶ γῆς δι' εὐσπλαγχνίαν, τὴν δουλικὴν εἰκόνα, ἑαυτῷ περιθέμενος, ὅπως τῆς δουλείας ἀφαρπάσῃ, τῆς τοῦ ἄλλοτρίου τοὺς βοῶντας, πόθῳ ζέοντι· εὐλογημένος εἶ Σωτὴρ, ὁ μόνος φιλόανθρωπος.

Α ι νει τε αυ τον εν η χω σα αλ πιγ

γος αι νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι ω και αι κι

θα ρα

Δεῦρο Ἰσραήλ, βαρυκάρδιε ἀπόθου, τὸ ἐν τῇ ψυχῇ, ἐπικείμενόν σοι νέφος, ἐπίγνωθι τὸν πλάστην, ἐν σπηλαίῳ τικτόμενον, οὗτος τῶν ἐθνῶν ἡ προσδοκία, οὗτος καθελεῖ τὰς ἐορτάς σου, βοᾶν οὐ πειθῆ γάρ, ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραήλ, Χριστὸς παραγίνεται.

Α ι νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και χο ρω αι

νει τε αυ τον εν χορ δαις και αι ορ γα νω

Ἦλιε Υἱέ, πῶς σε κρύψω τοῖς σπαργάνοις; πῶς σε γαλουχῶ, πάσης φύσεως τροφέα; πῶς σε χερσὶ κατέχω, τὸν κρατοῦντα τὰ σύμπαντα; πῶς σοι ἀδεῶς ἐνατενίζω, ὃ οὐ τολμᾷ ἐνατενίζειν, τὰ πολυόμματα; ἡ ἀπειρόγαμος Χριστόν, κρατοῦσα ἐφθέγγετο.

Α ι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ η χοις αι

νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις α λα λα γμου πα

σα πνο η αι νε σα α τω τον Κυ ρι ον

Ἄσμασι καινοῖς, ἀλαλάξατε ποιμένες, λόγους μαγικούς, ἀπορρίψατε οἱ μάγοι, σταλάξατε τὰ ὄρη, καὶ βουνοὶ ἀγαλλίασιν, δεῦτε θυγατέρες βασιλέων, εἰς τὴν χαρὰν τῆς Θεοτόκου, λαοὶ εἶπωμεν· εὐλογημένος ὁ τεχθεὶς, Θεὸς ἡμῶν δόξα σοι.

Δοξαστικὸν

Αἰ ἀγγελικαί

Ἦχος λ π ς Βϛ

Δ ο ξ α Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα τι

Δεῦρο Βηθλεέμ, ἐτοιμάζου τὰ τοῦ τόκου, ἴθι Ἰωσήφ, ἀπογράφου σὺν Μαρίας, σεπτοτάτη ἡ φάτνη! θεοφόρα τὰ σπάργανα! ἔνθα ἡ ζωὴ ἐνειληθεῖσα, σειρὰς θανάτου διαρρήξει, ἐπισφίγγουσα, πρὸς ἀφθαρσίαν τοὺς βροτούς, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Αἰ ἀγγελικαί

Ἦχος λ π ς Βϛ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω νων α μην

Ἦ μακαριστῆ, τῆς θεόπαιδος κοιλίας, ἥτις νοητῶς, οὐρανοῦ μείζων ἐδείχθη! ὃν οὐ χωρεῖ γὰρ οὗτος, σὺ κατέχεις βαστάζουσα. Ἦ μακαριστοὶ μαστοὶ παρθένου, οὗσπερ θηλάσειεν ὁ τρέφων, πνοὴν ἅπασαν, Χριστὸς ὁ μήτραρ σάρξ παγείς, ἀνάνδρου νεάνιδος.

Δοξολογία

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἄμην.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμην.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἅγιε, φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Πληρωτικὰ

Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Κύριε ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε ἐλέησον.

Τὴν ἐσπέραν πάσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ

Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαὶν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων των ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Σοί, Κύριε.

Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν...

Ἀμήν.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν

Στιχηρὰ προέρογια

Οἶκος τοῦ Ἑφραθά

Ἦχος Πά

Οἶκος τοῦ παντουργοῦ, ἐδείχθης ὡ Παρθένε· ἐν σοὶ γὰρ ἐνοικήσας, ὁ Κύριος τῆς δόξης, τεχθῆναι νῦν προέρογεται.

^χ Ο Θεος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
 γι ος εξ ο ο ρους κα τα σκι ου δα σε ε ως

Νέον ἐν Βηθλεέμ, παιδίον ἐκ Παρθένου, Θεὸς ὁ πρὸ αἰῶνων, ἐν φάτῃ τῶν ἀλόγων, γεννᾶται, ὡ τοῦ θαύματος!

^χ Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο ην
 σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ε ρ γ α
 σου και εξ ε στην

Τάξεις αἰ νοεραί, ἀγγέλων ἐν ὑψίστοις, Θεῷ μετὰ ποιμένων, βοήσατε καὶ μάγων, τῷ τικτομένῳ δόξα σοι.

Θεοτοκίον

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Ὑπόδεξαι Βηθλεέμ, τὴν τοῦ Θεοῦ μητρόπολιν· φῶς γὰρ τὸ ἄδυτον, ἐπὶ σέ γεννηθεῖς ἦκει. Ἄγγελοι θαυμάσατε ἐν οὐρανῷ, ἄνθρωποι δοξάσατε ἐπὶ τῆς γῆς. Μάγοι ἐκ Περσίδος, τὸ τρισσόκλειον δῶρον προσκομίσατε. Ποιμένες ἀγραυλοῦντες, τὸν Τρισάγιον ὕμνον μελωδήσατε. Πᾶσα πνοή, αἰνεσάτω τὸν παντουργέτην.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Παναγιώτου Κηλιτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

[Ἀθανασίου Καραμάνη](#)

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστεῖ τοῦ ἀναγγέλειν τὸ πρωτὶ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

Ἄμην.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀπολυτίκιον

Κατεπλάγη Ἰωσήφ

ἦχος δ'

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυτῆδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐλόγησον πάτερ.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἁσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

**Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἀγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.
gerry.monk@gmail.com louka.loukas@gmail.com

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

ΩΡΑ ΠΡΩΤΗ

Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ε' 5

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι, Κύριε, σῦνες τῆς κραυγῆς μου. Πρόσχευς τῆ φωνῆ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου. Ὅτι πρὸς σέ προσεύξομαι, Κύριε, τὸ πρῶτ' εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου. Τὸ πρῶτ' παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψει με, ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ, οὐ παροικῆσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατέναντι τῶν ὀφθαλμῶν σου. Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος. Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον βδελύσεται Κύριος. Ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἁγίόν σου ἐν φόβῳ σου. Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία. Τάφος ἀνευγμένοσ ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολοῦσαν· κρῖνον αὐτούς, ὁ Θεός. Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτούς, ὅτι παρεπίκρανάν σε, Κύριε. Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σέ, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς, καὶ καυχῆσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου. Ὅτι σὺ εὐλογῆσεις δίκαιον. Κύριε, ὡς ὄπλῳ εὐδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

ψαλμὸς μδ' 44

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν· λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα μου τῷ Βασιλεῖ ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων· ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου· διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα. Περιζῶσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου, Δυνατὲ. Τῆ ὠραιότητί σου καὶ τῷ κάλλει σου· καὶ

ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλεύεε ἐνεκεν ἀληθείας καὶ πραότητος καὶ δικαιοσύνης· καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἢ δεξιὰ σου. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα, Δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως. Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιᾶσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Σμύρνα καὶ στακτὴ καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βάρειων ἐλεφαντίνων ἐξ ὧν εὐφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου ἐν ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἄκουσον Θύγατερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτὸς ἐστι Κύριός σου καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ. Καὶ θυγάτηρ Τύρου ἐν δύροις· τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ. Πᾶσα ἡ δόξα αὐτῆς τῆς θυγατρὸς βασιλέως ἔσωθεν ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς, περιβεβλημένη, πεποικιλμένη. Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ Παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιᾶσει· ἀχθήσονται εἰς ναὸν Βασιλέως. Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγενήθησάν σοι οἱ υἱοὶ σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν. Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονται σοι εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς με' 45

Ὁ Θεός ἡμῶν καταφυγὴ καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσιν ταῖς εὐρούσαις ἡμᾶς σφόδρα. Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταρασσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν. Ἠχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα εὐφραίνουσιν τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ. Ἠγίασε τὸ σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος. Ὁ Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς οὐ σαλευθήσεται· βοηθήσει αὐτῇ ὁ Θεός τὸ πρὸς πρῶτῃ πρῶτῃ. Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ, ἐσαλεύθη ἡ γῆ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ. Δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ, ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς. Τόξον συντρίψει καὶ συνθλάσει ὄπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρὶ. Σχολάσατε καὶ γινῶτε, ὅτι ἐγὼ εἶμι ὁ Θεός· ὕψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὕψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ. Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ Θεός Ἰακώβ.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ

τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τί σε καλέσωμεν, ὦ **Κεχαριτωμένη;** Οὐρανόν, ὅτι ἀνέτειλας τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης· Παράδεισον, ὅτι ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας· Παρθένον, ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἄγνην **Μητέρα**, ὅτι ἔσχες σαῖς ἁγίαις ἀγκάλαις υἱόν, τὸν πάντων **Θεόν**. Αὐτὸν ἐκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἦχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά παρέδραμε· καὶ **Θεὸς** ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ **Εὐᾶ**, κράζοντες· ἐπὶ γῆς εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

ἦχος γ'

Ὁ **Θεὸς** ἀπὸ **Θαιμᾶν** ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπιέγεται, μυστικῶς ἡ φάσκουσα· **Καὶ** σὺ **Βηθλεὲμ** γῆ **Ἰούδα**, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσι, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης **Χριστὸς** ὁ **Θεός**, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον **Ἰσραήλ**. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

ἦχος πλ. δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὰδε λέγει **Ἰωσήφ** πρὸς τὴν **Παρθένον**· **Μαρία**, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! **Λάθρα** τίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. **Μαρία**, τί τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, ἀντ' εὐφροσύνης, τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἀμεμπτον **Κυρίου** σὲ παρέλαβον καὶ τί τὸ δρώμενον;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Κ υ ρ ι ο ς ε ι π ε π ρ ο ς μ ε Υ ι ο ς μ ο υ ε ι
 σ υ ε γ ω ω σ η μ ε ρ ο ν γ ε γ ε ν ν η κ α σ ε
 κ α α σ ε ε ε

τὸ τέλος

∴ Αἴτησαι παρ' ἐμοῦ καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κληρονομίαν σου.

Σοφία.

Προφητείας Μιχαίου τὸ ἀνάγνωσμα. 5:1-3

Πρόσχωμεν.

Τάδε λέγει Κύριος· Καὶ σὺ Βηθλεὲμ, οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστός εἶ ἐν χιλιάσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γάρ μοι ἐξελεύσεται, τοῦ εἶναι εἰς ἄρχοντα ἐν τῷ Ἰσραήλ, καὶ αἱ ἔξοδοι αὐτοῦ ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. Διὰ τοῦτο δώσει αὐτοὺς ἕως καιροῦ τικτούσης, τέξεται· καὶ οἱ ἐπίλοιποι τῶν ἀδελφῶν αὐτοῦ ἐπιστρέψουσιν ἐπὶ τοὺς υἱοὺς Ἰσραήλ. Καὶ στήσεται, καὶ ὄψεται, καὶ ποιμανεῖ τὸ ποίμνιον αὐτοῦ ἐν ἰσχύϊ Κύριος, καὶ ἐν τῇ δόξῃ τοῦ ὀνόματος Κυρίου τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ὑπάρξουσι· διότι νῦν μεγαλυθῆσονται ἕως ἄκρων τῆς γῆς.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:1-12

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν· ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, φέρων τε τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ καθαρισμόν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ἐν ὑψηλοῖς, τοσοῦτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, ὅσῳ διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα. Τίτι γὰρ εἶπεν ποτε τῶν ἀγγέλων· Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε; Καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν; Ὅταν δὲ πάλιν εἰσαγάγῃ τὸν

πρωτότοκον εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγει· Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες Ἄγγελοι Θεοῦ. Καὶ πρὸς μὲν τοὺς ἀγγέλους λέγει· Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Πρὸς δὲ τὸν Υἱόν· Ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου. Καί, σὺ κατ' ἀρχάς, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:18-25

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν· Μνηστευθείσης γάρ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ, πρὶν ἢ συνελθεῖν αὐτοὺς εὗρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ¹⁹ Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, δίκαιος ὢν, καὶ μὴ θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι, ἐβουλήθη λάθρα ἀπολυσαὶ αὐτήν. ²⁰ Ταῦτα δὲ αὐτοῦ ἐνθυμηθέντος, ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ ἐφάνη αὐτῷ, λέγων· Ἰωσήφ υἱὸς Δαυὶδ, μὴ φοβηθῆς παραλαβεῖν Μαριάμ τὴν γυναῖκά σου· τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθὲν ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ²¹ Τέξεται δὲ υἷον, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν· αὐτὸς γὰρ σώσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν. ²² (Τοῦτο δὲ ὅλον γέγονεν, ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· ²³ Ἴδου ἡ Παρθένος ἐν γαστρὶ ἔξει, καὶ τέξεται υἷον, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ· ὃ ἔστι μεθερμηνεύμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός). ²⁴ Διεγερθεὶς δὲ ὁ Ἰωσήφ ἀπὸ τοῦ ὕπνου, ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ ὁ ἄγγελος Κυρίου, καὶ παρέλαβε τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. ²⁵ Καὶ οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἷον αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, καὶ ἐκάλεσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριεύσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Αὐτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν μεγαλοπρέπειάν σου.

Τρισάγιον

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῶν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῶν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι κατακτήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἕφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

εὐχὴ

Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον καὶ ἁγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἕφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ ὀψώμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείαις τῆς παναρχάντου σου Μητρός, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων.

Ἀμήν.

ΩΡΑ ΤΡΙΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ξς' 66

Ὁ Θεὸς οἰκτιρῆσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογῆσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἕφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς. Τοῦ γινῶναι ἐν τῇ γῆ τὴν ὁδόν σου ἐν πᾶσιν ἔθνεσιν τὸ σωτήριόν σου. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες. Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῆ ὀδηγήσεις. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ, ὁ Θεός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκεν τὸν καρπὸν αὐτῆς. Εὐλογῆσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, ὁ Θεός ἡμῶν· εὐλογῆσαι ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς.

ψαλμὸς πς' 86

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσιν τοῖς ἁγίοις· ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ Πόλις τοῦ Θεοῦ. Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ Βαβυλῶνος τοῖς γινώσκουσί με. Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ Τύρος καὶ λαὸς Αἰθιοπῶν οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ. Μήτηρ Σιών ἐρεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἄνθρωπος ἐγενήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτήν ὁ Ὑψιστος. Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγενημένων ἐν αὐτῇ. Ὡς εὐφραينوμένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοὶ.

ψαλμὸς ν' 50

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπί πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ἔστι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ἦραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τε ταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ἔστι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφορὰν, καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ τῶν ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν ἀγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἰδιόμελα

ἤχος πλ.β'

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνη πενιχρᾶ Υἱὸς μονογενῆς, κείμενος ὁρᾶται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ μάγους ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς Ἁγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἤχος πλ.δ'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς Γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὁρῶσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἱ νοεραὶ στρατιαὶ κατεπλήττοντο· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἠδύοκχσας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ φάτνη τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακί συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἤχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἶπέ ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν ἀγίων ἦν παρέλαβες Κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίοις λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Προκείμενον

Ἦχος $\frac{\text{L}}{\text{dl}}$ Ββ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφώνηριον 2009 σ.301#

Ο $\frac{\text{X}}{\text{}}$ ο ο τι παι δι ον ε γεν νη η θη η

μιν ^Α ^λ Υι ο ος και ε δο θη η μιν ^ε ^λ

το τέλος * ε δο θη η ^χ ^ε ^λ ^ε ^λ ^ε ^λ ^ε ^λ ^ε ^λ

∴ Οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ.

Σοφία.

Προφητείας Ἱερεμίου τὸ ἀνάγνωσμα. Βαρούχ 3:36-38 καὶ 4:1-4

Πρόσχωμεν.

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτὸν. Ἐξεῦρεν πᾶσαν ὁδὸν ἐπιστήμης, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν Ἰακώβ τῷ παιδὶ αὐτοῦ, καὶ Ἰσραὴλ τῷ ἠγαπημένῳ ὑπ' αὐτοῦ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ τῆς γῆς ὤφθη, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συνανεστράφη. Αὕτη ἡ βίβλος τῶν προσταγμάτων τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ νόμος ὁ ὑπάρχων εἰς τὸν αἰῶνα· πάντες οἱ κρατοῦντες αὐτήν, εἰς ζωὴν· οἱ δὲ καταλείποντες αὐτήν, ἀποθανοῦνται. Ἐπιστρέφου Ἰακώβ, καὶ ἐπιλαβοῦ αὐτῆς· διόδευσον πρὸς τὴν λάμπιν κατέναντι τοῦ φωτὸς αὐτῆς. Μὴ δῶς ἐτέρῳ τὴν δόξαν σου, καὶ τὰ συμφέροντά σοι ἔθνη ἀλλοτρίω. Μακάριοί ἐσμεν Ἰσραὴλ· ὅτι τὰ ἄρεστά τῷ Θεῷ, ἡμῖν γνωστὰ ἐστίν.

Ἀπόστολος

Πρὸς Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 3:23-29

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα, συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως, οὐκ ἔτι ὑπὸ παιδαγωγὸν ἐσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν δοῦλος, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλυ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-20

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκεῖναις, ἐξῆλθε δόγμα παρὰ Καίσαρος Αὐγούστου, ἀπογράφεσθαι πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ² (Αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου). ³ Καὶ ἐπορεύοντο πάντες ἀπογράφεσθαι, ἕκαστος εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. ⁴ Ἀνέβη δὲ καὶ Ἰωσήφ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, ἐκ πόλεως Ναζαρέτ, εἰς τὴν Ἰουδαίαν εἰς πόλιν Δαυὶδ, ἣτις καλεῖται Βηθλέεμ (διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐξ οἴκου καὶ πατριᾶς Δαυὶδ), ⁵ ἀπογράψασθαι σὺν Μαριάμ τῇ μεμνηστευμένη αὐτῷ γυναικί, οὔσῃ ἐγκύω. ⁶ Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ εἶναι αὐτοὺς ἐκεῖ, ἐπλήσθησαν αἱ ἡμέραι τοῦ τεκεῖν αὐτήν, ⁷ καὶ ἔτεκε τὸν Υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον καὶ ἐσπαργάνωσεν αὐτὸν, καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν τῇ φάτνῃ· διότι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι. ⁸ Καὶ ποιμένες ἦσαν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγραυλοῦντες, καὶ φυλάσσοντες φυλακὰς τῆς νυκτὸς ἐπὶ τὴν ποιμνὴν αὐτῶν. ⁹ Καὶ ἰδοὺ, ἄγγελος Κυρίου ἐπέστη αὐτοῖς, καὶ δόξα Κυρίου περιέλαμψεν αὐτούς· καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν. ¹⁰ Καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ ἄγγελος· Μὴ φοβεῖσθε· ἰδοὺ γὰρ εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην, ἣτις ἔσται παντὶ τῷ λαῷ· ¹¹ ὅτι ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον Σωτὴρ, ὅς ἐστιν Χριστὸς Κύριος, ἐν πόλει Δαυὶδ. ¹² Καὶ τοῦτο ὑμῖν τὸ σημεῖον· εὗρήσετε βρέφος ἐσπαργανωμένον, κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹³ Καὶ ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανόυ, αἰνούντων τὸν Θεόν, καὶ λεγόντων· ¹⁴ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. ¹⁵ Καὶ ἐγένετο, ὡς ἀπῆλθον ἀπ' αὐτῶν εἰς τὸν οὐρανὸν οἱ ἄγγελοι, καὶ οἱ ἄνθρωποι οἱ ποιμένες εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Διέλθωμεν δὴ ἕως εἰς Βηθλεεμ, καὶ ἴδωμεν τὸ ρῆμα τοῦτο τὸ γεγονὸς, ὃ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν. ¹⁶ Καὶ ἦλθον σπεύσαντες, καὶ ἀνεῦρον τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, καὶ τὸ βρέφος κείμενον ἐν τῇ φάτνῃ. ¹⁷ Ἰδόντες δὲ, διεγνώρισαν περὶ τοῦ ρήματος τοῦ λαληθέντος αὐτοῖς περὶ τοῦ παιδίου τούτου· ¹⁸ καὶ πάντες οἱ ἀκούσαντες ἐθαύμασαν περὶ τῶν λαληθέντων ὑπὸ τῶν ποιμένων πρὸς αὐτούς. ¹⁹ Ἡ δὲ Μαριάμ πάντα συνετήρει τὰ ρήματα ταῦτα, συμβάλλουσα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. ²⁰ Καὶ ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες, δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον, καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητός Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν κατευδῶσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σῶζειν.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ἀμήν.

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ Ἀγγέλων καὶ τῶν Ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. μ'

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἁγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε, Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις, ἐλέησόν με τὸν ἁμαρτωλόν· καὶ οἷς ἐπίστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον δοῦλόν σου, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἄμην.

ΩΡΑ ΕΚΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς σα' 71

Ὁ Θεὸς τὸ κρίμά σου τῷ βασιλεῖ δὸς καὶ τὴν δικαιοσύνην σου τῷ υἱῷ τοῦ Βασιλέως. Κρίνειν τὸν λαόν σου ἐν δικαιοσύνῃ καὶ τοὺς πτωχοὺς σου ἐν κρίσει. Ἄναλαβέτω τὰ ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ σου καὶ οἱ βουνοὶ δικαιοσύνην. Κρινεῖ τοὺς πτωχοὺς τοῦ λαοῦ καὶ σώσει τοὺς υἱοὺς τῶν πενήτων καὶ ταπεινώσει συκοφάντην. Καὶ συμπαραμενεῖ τῷ ἡλίῳ καὶ πρὸ τῆς σελήνης γενεᾶς γενεῶν. Καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον καὶ ὡσεὶ σταγῶν ἢ σταζουσα ἐπὶ τὴν γῆν. Ἄνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνη καὶ πλῆθος εἰρήνης ἕως οὐ ἀνταναιρεθῆ ἡ σελήνη. Καὶ κατακυριεύσει ἀπὸ θαλάσσης ἕως θαλάσσης καὶ ἀπὸ ποταμοῦ ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης. Ἐνώπιον αὐτοῦ προπεσοῦνται Αἰθίοπες καὶ οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ χοῦν λείξουσι. Βασιλεῖς Θαρσεῖς καὶ νῆσοι δῶρα προσοίσουσι· βασιλεῖς Ἀράβων καὶ Σαβᾶ δῶρα προσάξουσι· Καὶ προσκυνήσουσιν αὐτῷ πάντες οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς, πάντα τὰ Ἔθνη δουλεύσουσιν αὐτῷ. Ὅτι ἐρρύσατο πτωχὸν ἐκ δυνάστου καὶ πένητα ὃν οὐχ ὑπῆρχε βοηθός. Φείσεται πτωχοῦ καὶ πένητος καὶ ψυχὰς πενήτων σώσει. Ἐκ τόκου καὶ ἐξ ἀδικίας λυτρώσεται τὰς ψυχὰς αὐτῶν καὶ ἔντιμον τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ ζήσεται, καὶ δοθήσεται αὐτῷ ἐκ τοῦ χρυσοῦ τῆς Ἀραβίας, καὶ προσεύξονται περὶ αὐτοῦ διὰ παντός· ὅλην τὴν ἡμέραν εὐλογήσουσιν αὐτὸν. Ἔσται στήριγμα ἐν τῇ γῇ ἐπ' ἄκρων τῶν ὄρέων ὑπεραρθήσεται ὑπὲρ τὸν Λίβανον ὁ καρπὸς αὐτοῦ, καὶ ἐξανθήσουσιν ἐκ πόλεως ὡσεὶ χόρτος τῆς γῆς. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας· πρὸ τοῦ ἡλίου διαμενεῖ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Καὶ ἐνευλογηθήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς· πάντα τὰ Ἔθνη μακαριοῦσιν αὐτὸν. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. Καὶ εὐλογημένον τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Καὶ πληρωθήσεται τῆς δόξης αὐτοῦ πᾶσα ἡ γῆ. Γένοιτο, γένοιτο.

ψαλμὸς ρλα' 131

Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ ἠΐξαστο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκῆνωμα οἴκου μου, εἰ ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου, εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου, ἕως οὗ εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκῆνωμα τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Ἴδου ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθᾶ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ. Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, σὺ εἶ καὶ ἡ Κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματος σου. Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὅσιοί σου ἀγαλλιάσονται. Ἐνεκεν Δαυὶδ τοῦ δούλου σου, μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ σου. Ὡμοσεν Κύριος τῷ Δαυὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν φυλάζωνται οἱ υἱοὶ σου τὴν διαθήκην μου καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα ἃ διδάξω αὐτοὺς καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἑαυτοῦ. Αὕτη ἡ κατάπαυσις μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος ὧδε κατοικήσω ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν. Τὴν θύραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἕξανατελῶ κέρασ τῷ Δαυὶδ, ἠτοιμάσα λύχνον τῷ Χριστῷ μου. Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἕξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

ψαλμός 90

Ὁ κατοικῶν ἐν βοήθειᾳ τοῦ Ὑψίστου ἐν σκέπη τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ ἀβυσθήσεται. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ Ἀντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγὴ μου ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπὶς ἐπ' αὐτὸν. Ὅτι αὐτὸς ῥύσεται με ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου παραχώδους. Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς ὄπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Οὐ φοβηθήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ. Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ. Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὄψει. Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου τὸν Ὑψιστον ἔθου καταφυγὴν σου. Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ καὶ μᾶστιξ οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου. Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου. Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε μὴ ποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου. Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ, καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα. Ὅτι ἐπ' ἐμὲ ἤλπισεν καὶ ῥύσομαι αὐτὸν σκεπάσω αὐτὸν ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου. Κεκραῖζεται πρὸς με, καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ εἶμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι καὶ δοξάσω αὐτὸν. Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτὸν, καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ

τόπος ἢν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρρησίαν διὰ τὰ πολλὰ ἡμῶν ἁμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἰσχύει δέησις Μητρὸς πρὸς εὐμένειαν Δεσπότη. Μὴ παρίδῃς ἁμαρτωλῶν ἰκεσίας ἢ πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἐστί, καὶ σφίξει δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος.

Ἰδιόμελα

ἦχος α'

Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν ἐνθέως, καὶ κατίδωμεν συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν, ἐν Βηθλεέμ πρὸς ἡμᾶς ἐμφανῶς· καὶ νοῦν καθαρθέντες, τῷ βίῳ προσενέγκωμεν, ἀρετάς ἀντὶ μύρου, προευτρεπίζοντες πιστῶς, τῶν Γενεθλίων τὰς εἰσόδους, ἐπὶ τῶν ψυχικῶν θησαυρισμάτων, κράζοντες· Ἐν ὑψίστοις δόξα, Θεῷ τῷ ἐν Τριάδι, δι' οὗ ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία ἐπεφάνη, τὸν Ἀδὰμ ἐκλυτρώσασθαι, τῆς ἀρχεγόνου ἀρᾶς ὡς φιλόανθρωπος.

ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκήνου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἡ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεὸς τε καὶ κτίστης, σαρκὸς εἰσέδου πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾶ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχχνον ὁρᾶται πλάσματος. Ὡ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔνοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα Κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννηῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἐβόα, Ἰωσήφ ὁ Μνήστωρ· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἡ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

Ε^χ κ γα στρο ος προ ε ωσ φο ρου ε γεν νη σα

α σε ω^δ μο σε Κυ ρι ος και ου ου μετα με λη θη σε

ται^{*} συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα ξιν Μελ χι σε δεχ^λ

το τέλος^{*} συ ι ε ρευς εις τον αι ω ω να κα τα την

τα α ξιν Μελ χι σε δε ε ε ε εκ^λ

∴ Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου. Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Σοφία

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 7:10-16 καὶ 8:1-4, 8-10

Πρόσχωμεν

Προσέθετο Κύριος λαλήσαι τῷ Ἀχαζ, λέγων· Αἴτησαι σεαυτῷ σημεῖον παρὰ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου εἰς βάθος ἢ εἰς ὕψος. Καὶ εἶπεν Ἀχαζ· Οὐ μὴ αἰτήσω, οὐδ' οὐ μὴ πειράσω Κύριον. Καὶ εἶπεν (Ἡσαΐας)· Ἀκούσατε δὴ οἶκος Δαυὶδ· μὴ μικρὸν ὑμῖν ἀγῶνα παρέχειν ἀνθρώποις; Καὶ πῶς Κυρίῳ παρέχετε ἀγῶνα; Διὰ τοῦτο δώσει Κύριος αὐτὸς ἡμῖν σημεῖον. Ἴδου ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ λήψεται, καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. Βούτυρον καὶ μέλι φάγεται πρὶν ἢ γνῶναι αὐτὸν, ἢ προελεσθαι πονηρὰ, ἐκλέξεται τὸ ἀγαθόν. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἀπειθεῖ πονηρίᾳ, τοῦ ἐκλέξασθαι τὸ ἀγαθόν. Καὶ εἶπεν Κύριος πρὸς με· Λάβε σεαυτῷ τόμον καινόν μέγαν,

καὶ γράψον εἰς αὐτὸν γραφίδι ἀνθρώπου, Τοῦ ὀξέως προνομήν ποιῆσαι σκύλων. Πάρεστι γάρ· καὶ μάρτυράς μοι ποιήσον πιστοὺς ἀνθρώπους, τὸν Οὐρίαν τὸν ἱερέα, καὶ Ζαχαρίαν υἱὸν Βαραχίου· Καὶ προσῆλθον πρὸς τὴν προφητίν καὶ ἐν γαστρὶ ἔλαβε, καὶ ἔτεκεν υἱὸν· καὶ εἶπέ μοι Κύριος· Κάλεσον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Ταχέως σκύλευσον, ὀξέως προνόμευσον. Διότι πρὶν ἢ γνῶναι τὸ παιδίον καλεῖν πατέρα ἢ μητέρα, λήφεται δύναμιν Δαμασκοῦ, καὶ τὰ σκύλα Σαμαρείας ἐναντι Βασιλέως Ἀσσυρίων. Μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός. Γνώτε Ἔθνη καὶ ἠττᾶσθε· ἐπακούσατε ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς· ἰσχυρότες ἠττᾶσθε. Ἐὰν γὰρ πάλιν ἰσχύσητε, καὶ πάλιν ἠττηθήσεσθε. Καὶ ἦν ἂν βουλὴν βουλευήσητε διασκεδάσει Κύριος· καὶ λόγον ὃν ἔαν λαλήσητε, οὐ μὴ ἐμμείνῃ ἐν ὑμῖν, ὅτι μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 1:10-2:3

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Κατ' ἀρχάς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῆσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν ἀγγέλων εἶρηκέ ποτε· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου; Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουργικὰ πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ περισσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μὴ ποτε παραρροῦμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοὴ ἔλαβεν ἔνδικον μισθαποδοσίαν, πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων εἰς ἡμᾶς ἐβεβαιώθη.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Θυαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:1-12

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ Ἀνατολῶν παρεγένοντο εἰς Ἱεροσόλυμα, ² λέγοντες· Ποῦ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς Βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; εἶδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἦλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. ³ Ἀκούσας δὲ Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς ἐταράχθη, καὶ πᾶσα Ἱεροσόλυμα

μετ' αὐτοῦ. ⁴ Καὶ συναγαγὼν πάντας τοὺς Ἀρχιερεῖς καὶ Γραμματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶται. ⁵ Οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας· οὕτω γὰρ γέγραπται διὰ τοῦ προφήτου· ⁶ Καὶ σὺ Βηθλεέμ, γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ἐλαχίστη εἶ ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰούδα· ἐκ σοῦ γὰρ ἐξελεύσεται ἡγούμενος, ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν μου τὸν Ἰσραήλ. ⁷ Τότε Ἡρώδης λάθρα καλέσας τοὺς μάγους, ἠκρίβωσε παρ' αὐτῶν τὸν χρόνον τοῦ φαινομένου ἀστέρος, ⁸ καὶ πέμψας αὐτοὺς εἰς Βηθλεέμ, εἶπε· Πορευθέντες, ἀκριβῶς ἐξετάσατε περὶ τοῦ παιδίου· ἐπὶ δὲ εὗρητε, ἀπαγγείλατέ μοι, ὅπως καὶ γὼ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ. ⁹ Οἱ δὲ ἀκούσαντες τοῦ βασιλέως, ἐπορεύθησαν· καὶ ἰδοὺ ὁ ἀστήρ, ὃν εἶδον ἐν τῇ ἀνατολῇ, προῆγεν αὐτούς, ἕως ἐλθὼν ἕστη ἐπάνω, οὗ ἦν τὸ παιδίον. ¹⁰ Ἰδόντες δὲ τὸν ἀστέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. ¹¹ Καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ· καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ· καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, χρυσὸν καὶ λίβανον καὶ σμύρναν. ¹² Καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδη, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ οἰκτιρμοὶ σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχέυσαμεν σφόδρα· βοήθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ ὀνόματός σου. Κύριε, ρῦσαι ἡμᾶς, καὶ ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ἀμήν.

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἢ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. μ'

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

εὐχή

Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν διαρρηξάς, καὶ θριαμβεύσας ἐν αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλόανθρωπε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν τὰς εὐχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἱκετηρίους ἐντεύξεις· καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς ὀλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος, καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων ὀρατῶν καὶ ἀοράτων ἐχθρῶν. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνης τὰς καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς λογισμοὺς πονηρίας· ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχὰς. Ἴνα διὰ παντὸς πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ ἀίδιον κατοπτεύοντες φῶς, ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἐξομολόγησιν, καὶ εὐχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ Πατρὶ, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΩΡΑ ΕΝΑΤΗ

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

ψαλμὸς ρθ' 109

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου. Ῥάβδον δυνάμεώς σου ἐξαποστελεῖ Κύριος ἐκ Σιών καὶ κατακυριεύει ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότησιν τῶν ἁγίων σου. Ἐκ γαστροῦ πρὸ Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε. Ὄμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς. Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσιν, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν. Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλὴν.

ψαλμὸς ρι' 110

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ. Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου ἐξεζητημένα εἰς πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον αὐτοῦ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μνεῖαν ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ· ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος· τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν. Μνησθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ· ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ τοῦ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν· Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις. Πισταὶ πᾶσαι αἱ ἐντολαὶ αὐτοῦ ἔστηριγμένοι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος πεποιημένοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι. Λύτρωσιν ἀπέστειλεν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐνετείλατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ· Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· συνέσις δὲ, ἀγαθὴ πᾶσι τοῖς ποιουσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

ψαλμὸς πέ' 85

Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης εἰμὶ ἐγὼ. Φύλαξον τὴν ψυχὴν μου ὅτι ὀσίος εἰμι· σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σέ. Ἐλέησόν με Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν· εὐφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σέ Κύριε ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ὅτι σὺ, Κύριε, χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε. Ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχὴν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου. Ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σέ, ὅτι ἐπήκουσάς μου. Οὐκ ἔστιν ὁμοίός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε, καὶ οὐκ ἔστι κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἤξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου, Κύριε, καὶ δοξάσουσι τὸ ὄνομά σου. Ὅτι μέγας

εἶ σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια, σὺ εἶ Θεὸς μόνος. Ὁδήγησόν με, Κύριε, ἐν τῇ ὁδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου· εὐφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε ὁ Θεός μου, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα. Ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἐμὲ, καὶ ἔρρῶσω τὴν ψυχὴν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου. Ὁ Θεός, παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου καὶ οὐ προσέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν. Καὶ σὺ, Κύριε, ὁ Θεός μου, οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινός. Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου. Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἰδέτωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυρθήτωσαν· ὅτι σὺ Κύριε ἐβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ')

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Ἀπεγράφετο ποτέ, σὺν τῷ πρεσβύτῃ Ἰωσήφ, ὡς ἐκ σπέρματος Δαυὶδ, ἐν Βηθλεὲμ ἡ Μαριάμ, κυφοροῦσα τὴν ἄσπορον κυφορίαν. Ἐπέστη δὲ καιρὸς ὁ τῆς Γεννήσεως, καὶ τόπος ἦν οὐδεὶς τῷ καταλύματι· ἀλλ' ὡς τερπνὸν παλάτιον τὸ σπήλαιον, τῇ βασιλίδι ἐδείκνυτο. Χριστὸς γεννᾶται τὴν πρὶν πεσοῦσαν, ἀναστήσων εἰκόνα.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδῃς οὐς ἐπλασας τῇ χειρὶ σου· δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον· δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἰδιόμελα

ἦχος βαρὺς

Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης, ὁρῶν τῶν μάγων τὴν εὐσέβειαν, καὶ τῷ θυμῷ νικώμενος, τοῦ ἔτους ἠκριβολόγει τὸ διάστημα. Μητέρες ἠτεκνοῦντο, καὶ ἡ ἄωρος ἡλικία τῶν βρεφῶν, πικρῶς κατεθερίζετο· μαζοὶ ἐξηραίνοντο, καὶ πόροι γάλακτος συνεστέλλοντο. Μέγα ἦν τὸ δεινόν! διὸ εὐσεβῶς πιστοὶ συνελθόντες, προσκυνήσωμεν τοῦ Χριστοῦ τὴν γέννησιν.

ἤχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεὲμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν·
Τί ὄρων με ἔγκυον, στυγνάζεις καὶ ταρασσεσαι, ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν
μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ
γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὄνπερ τικτόμενον, ὅφει ὡς
ἠυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεῖς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν
ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ἤχος πλ.β'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὁ δρακὶ τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφῆς.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ Λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

[Πέτρου Ἐφεσίου](#)

[Στεφάνου Λαμπαδαρίου](#)

[Παναγιώτου Κηλτζανίδου](#)

[Πέτρου Φιλανθίδου](#)

[Κωνσταντίνου Πρίγγου](#)

[Κωνσταντίνου Παπαγιάννη](#)

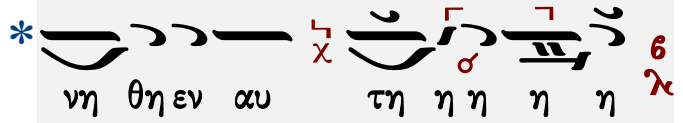
Προκείμενον

Ἦχος δ' Ββ

πρωτ. Κων. Παπαγιάννη
Αντιφωνάριον 2009 σ.302#

Μη τῆρ Σιων ερειει ανθρωπος και α
ανθρωπος εγεννηθεν αυτη

τὸ τέλος

∴ Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὅρεσι τοῖς ἀγίοις.

Σοφία.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα. 9:6-7

Πρόσχωμεν.

Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν, υἱός, καὶ ἐδόθη ἡμῖν, οὗ ἡ ἀρχὴ ἐγενήθη ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· καὶ καλεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ «Μεγάλης βουλήs Ἄγγελος, θαυμαστός σύμβουλος, Θεὸς ἰσχυρός, ἐξουσιαστής, ἄρχων εἰρήνης, πατὴρ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος»· ἄξω γὰρ εἰρήνην ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας, εἰρήνην καὶ υἰεῖαν αὐτῶ. Μεγάλῃ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, καὶ τῆς εἰρήνης αὐτοῦ οὐκ ἔστιν ὄριον ἐπὶ τὸν θρόνον Δαυὶδ, καὶ ἐπὶ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, κατορθῶσαι αὐτὴν, καὶ ἀντιλαβέσθαι αὐτῆς ἐν κρίματι καὶ δικαιοσύνῃ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ ζῆλος Κυρίου Σαβαώθ ποιήσει ταῦτα.

Ἀπόστολος

Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:11-18

Πρόσχωμεν. Σοφία. Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοὺς καλεῖν, λέγων Ἄπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν Ἐγὼ ἔσομαι πεποισθὸς ἐπ' αὐτῶ. Καὶ πάλιν Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός. Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτ' ἔστι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δῆπου ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραάμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὤφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται καὶ πιστὸς Ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἰλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεῖς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Εἰρήνη σοι.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα.

Εὐαγγέλιον

Σοφία. Ὁρθοί. Ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου εὐαγγελίου. Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα. 2:13-23

Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἄναχωρησάντων τῶν μάγων, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου φαίνεται κατ' ὄναρ τῷ Ἰωσήφ, λέγων· Ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ φεῦγε εἰς Αἴγυπτον· καὶ ἴσθι ἐκεῖ ἕως ἂν εἶπω σοι· μέλλει γὰρ Ἡρώδης ζητεῖν τὸ παιδίον, τοῦ ἀπολέσαι αὐτό. ¹⁴ Ὁ δὲ ἔγερθεὶς παρέλαβεν τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νυκτὸς, καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Αἴγυπτον. ¹⁵ Καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδου· ἵνα πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν ὑπὸ τοῦ Κυρίου διὰ τοῦ προφήτου, λέγοντος· Ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν Υἱόν μου. ¹⁶ Τότε Ἡρώδης ἰδὼν, ὅτι ἐνεπαίχθη ὑπὸ τῶν μάγων, ἐθυμώθη λίαν· καὶ ἀποστείλας ἀνεῖλεν πάντας τοὺς παῖδας τοὺς ἐν Βηθλέεμ, καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ὄροις αὐτῆς, ἀπὸ διετοῦς καὶ κατωτέρω, κατὰ τὸν χρόνον, ὃν ἠκρίβωσεν παρὰ τῶν μάγων. ¹⁷ Τότε ἐπληρώθη τὸ ῥηθὲν ὑπὸ Ἱερεμίου τοῦ προφήτου, λέγοντος· ¹⁸ Φωνὴ ἐν Ῥαμαῖ ἠκούσθη, θρῆνος καὶ κλαυθμὸς καὶ ὄδυρμος πολὺς· Ῥαχήλ κλαίουσα τὰ τέκνα αὐτῆς· καὶ οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. ¹⁹ Τελευτήσαντος δὲ τοῦ Ἡρώδου, ἰδοὺ ἄγγελος Κυρίου κατ' ὄναρ φαίνεται τῷ Ἰωσήφ ἐν Αἰγύπτῳ, ²⁰ λέγων· Ἐγερθεὶς, παράλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύου εἰς γῆν Ἰσραὴλ· τεθνήκασι γὰρ οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου. ²¹ Ὁ δὲ ἔγερθεὶς, παρέλαβε τὸ παιδίον καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ εἰσῆλθεν εἰς γῆν Ἰσραὴλ. ²² Ἀκούσας δὲ ὅτι Ἀρχέλαος βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας ἀντὶ Ἡρώδου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν· χρηματισθεὶς δὲ κατ' ὄναρ, ἀνεχώρησεν εἰς τὰ μέρη τῆς Γαλιλαίας. ²³ Καὶ ἔλθων κατώκησεν εἰς πόλιν λεγομένην Ναζαρέτ· ὅπως πληρωθῇ τὸ ῥηθὲν διὰ τῶν προφητῶν, ὅτι Ναζωραῖος κληθήσεται.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Μὴ δὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον· καὶ μὴ διασκεδάσης τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραάμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαάκ τὸν δοῦλόν σου καὶ Ἰσραὴλ τὸν ἅγιόν σου.

Τρισάγιον

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον. (γ)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γεννηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰῶνων.

Ἄμήν.

Κοντάκιον

Η παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (μ')

Ὁ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ πολυεύσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διὰ τῆς ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, αὐτὸς Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν ζῶην ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα ἀγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς ἐννοίας κάθαρσον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης. Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἀγγέλοις, ἵνα τῇ παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρωσ Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσει ἡμᾶς.

εὐχή

Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρουσίας ὥρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ἧ' ἐπὶ τοῦ ζωοποιοῦ ξύλου κοεμάμενος, τῷ εὐγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον ὠδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον ὤλεσας, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις δούλοις

σου. Ἡμάρτομεν γάρ καὶ ἠνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἔσμεν ἄξιοι ἄραι τὰ ὄμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἄλλ' ἵκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον ἀγαθότητα· Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἔλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον, ὅτι ἐξέλιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ἁμαρτήματα, καὶ νέκρωσον τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα· ἵνα τὸν παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ ἡμετέρῳ Δεσπότη καὶ κηδεμόνι. Καὶ οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον ἀνάπαυσιν καταστήσωμεν, ἔνθα πάντων ἐστὶ τῶν εὐφραينوμένων ἡ κατοικία. Σὺ γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ἀμήν.

Ἀπόλυσις

ἦ

Τυπικὰ

ψαλμὸς ββ' 102

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.
Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.
Τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.
Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.
Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.
Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κριμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.
Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆϊ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Οἰκτίρων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνηεῖ.
Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.
Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτεῖρῃσε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.
Ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.
Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.
Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιοῦντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιοῦντες τὸ θέλημα αὐτοῦ.
Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Δόξα τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι.

ψαλμὸς ρμε' 145

Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.
Μὴ πεποιῖσθε ἐπ' ἄρχοντας, ἐπὶ υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.
Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ.
Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.
Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.
Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κριμα τοῖς ἀδικουμένοις, διδόντα τροφήν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λυεῖ πεπεδημένους, Κύριος σοφοὶ τυφλοῦς, Κύριος ἀνορθοῖ κατετραγμένους, Κύριος ἀγαπᾷ δικαίους, Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους.
Ἐορφάνων καὶ χήραν ἀναλήφεται, καὶ ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανεῖ.
Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεὸς σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ο μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ἀθάνατος ὑπάρχων, καὶ καταδεξάμενος, διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας. Εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.
Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ παρακληθήσονται.
Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ κληρονομήσουσι τὴν γῆν.
Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαρὸι τῇ καρδίᾳ, ὅτι αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ κληθήσονται.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς, καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἔμοῦ.

Χαίrete καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μνήσθητι ἡμῶν, Ἄγιε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε·

Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Χορὸς ἀγίων ἀγγέλων καὶ ἀρχαγγέλων, μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων δυνάμεων ὑμνεῖ σε καὶ λέγει· ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.

Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων.

Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο.

Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἀγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.

Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα.

Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς.

Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς.

Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν.

Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.

Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν.

Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.

Καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ἄνες, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν· τὰ πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς· τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὅτι σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν

Κοντάκιον

Ἡ παρθένος σήμερον, τὸν προαιώνιον Λόγον, ἐν σπηλαίῳ ἔρχεται, ἀποτεκεῖν ἀπορρήτως. Χόρευε ἡ οἰκουμένη ἀκουτισθεῖσα· δόξασον μετὰ ἀγγέλων καὶ τῶν ποιμένων, βουληθέντα ἐποφθῆναι, παιδίον νέον, τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν.

Κύριε ἐλέησον. (ιβ')

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ψαλμὸς 33

Εὐλογῆσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ, διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται ἡ ψυχὴ μου, ἀκουσάτωσαν πραεῖς καὶ εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνετε τὸν Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεών μου ἔρρυσάτό με. Προσέλθετε πρὸς αὐτὸν καὶ φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ καταισχυνηθῇ. Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ρύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνὴρ, ὃς ἐλπίζει ἐπ' αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον

πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν. Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπέινασαν, οἱ δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε, τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου διδάξω ὑμᾶς. Τίς ἐστὶν ἄνθρωπος ὁ θέλων, ζωὴν ἀγαπῶν, ἡμέρας ἰδεῖν ἀγαθὰς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ κακοῦ, καὶ χεῖλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι δόλον. Ἔκκλινον ἀπὸ κακοῦ, καὶ ποίησον ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον αὐτήν. Ὄφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους, καὶ ὄψα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν. Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας κακά, τοῦ ἐξολοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρῦσατο αὐτούς. Ἐγγὺς Κύριος τοῖς συντετριμμένοις τὴν καρδίαν, καὶ τοὺς ταπεινοὺς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλὰ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν αὐτῶν ῥύσεται αὐτούς ὁ Κύριος. Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὀσᾶ αὐτῶν, ἐν ἑξ αὐτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται Κύριος ψυχὰς δούλων αὐτοῦ, καὶ οὐ μὴ πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ' αὐτόν.

Ἀπόλυσις

Δόξα σοι, Χριστέ ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, δόξα σοι.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον, (γ') πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός· δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων· ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου, προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμεων ἀποστόλων· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ἀμήν.

ἐπιμέλεια

Γεράσιμος Μοναχὸς Ἁγιορείτης ∴ Λουκάς Λουκά ∴ Δημήτριος Παπαδόπουλος

Θὰ τὸ ἐκτιμούσαμε ἂν μᾶς γνωρίζατε τυχόντα λάθη.

gerry.monk@gmail.com

louka.loukas@gmail.com

ΟΡΘΟΣ

Ἀπολυτίκιον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἄπολυτίκιον, προεόρτιον

Ἦχος Ἁ' Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.308*

Ἀ πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω

σηφ ως εκ σπερ μα τος Δαυ ιδ εν Βη θλε εμ η

Μα ρι αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ ο

φο ρι ι ι αν ε πε στη δε και ρος ο της γεν

νη η σε ως και το προς ην ου δεις τω κα τα

λυ μα τι αλλ ως τερ πνον πα λα τι ον το σπη η

λαι ον τη βα σι λι δι ε δει κνυ το Χρι

στος γεν να ται την πριν πε σου σαν α να στη σων ει

χο ο ο να

να α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

τὸ αὐτὸ

[κάθισμα](#)

ὄρθρος

[ἀπόλυσις](#)

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀπολυτίκιον, προσόρτιον

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.352*

Α πε γρα φε το πο τε συν τω πρε σβυ τη Ι ω

σηφ ως εκ σπερ μα τος Δα βιδ εν Βη θλε εμ η

Μα ρι αμ κυ ο φο ρου σα την α σπο ρον κυ ο φο

 ρι ι ι αν ε πε στη δε και ρος ο της γεν νη

 η σε ως και το προς ηνου δεις τω κα τα λυ μα τι αλλ

ως τερ πνον πα λα τι ον το σπη η λαι ον τη βα

 σι λι δι ε δει κνυ το Χρι στος γεν να ται την πριν πε

 σου σαν α να στη σων ει κο ο ο να να α α

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω νων α μην

τὸ αὐτὸ

ἀπολυτίκιον, προσόρτιον

ᾠχος δὲ Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.250/2974*

Ἀπεγραφετο ποτε συντωπρεσβυτη Ιω

σηφως εκσπερματος Δαβιδ εν Βηθλεεμη

Μαριαμ κυοφορουσατην ασπορον κυοφορι

ιαν επεστη δε καιρος ο της γεννησης

ως και τοπος ηνου δειςτωκαταλυματι αλλως

τερπνον παλατιον το σπηηλαιον τη βασι

λι διεδεικνυτο Χριστος γενναταιτην πριν πεσου

σανα ναστησωνεικοο να νααα

Δοξα Πατρι και Υιω και αγιω Πνευμα

τι

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι

~ ~ ~ ~ ~

ω νων α μην

Δ ρ

τὸ αὐτὸ ρ

κάθισμα

ὄρθρος ρ

ἀπόλυσις

Εἰς τοὺς Αἰῶνες

Πασαπνοάρια

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου

Ἦχος λ π ς Βϛ ς

Ἰωάννου Πρωτοψάλτου
Ανασασιματάριον 1905 σ.509*

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Πα σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον αι νει ει

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

ει τε τον Κυ ρι ον εκ των ου ρα νων αι νει τε

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρε πει υ μνος τω Θε ω

~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~ ~

Αι νει τε αυ τον παν τες οι αγ γε λοι αυ του αι νει

ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυτου σοι

πρεπει υ μνος τω Θεω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Στιχολογία

Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π̣ Δε

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.144/1011*

Πασα πνο η αι νε σα α α τω τον Κυρι ον αι

νει ει ει τε τον Κυρι ον εκ των ου ρα νων

αι νει ει τε αυ τον εν τοι οις υ ψι στοις σοι πρεπει

υ μνος τω Θεω ω ω

Δι νει τε αυ τον παντες οι αγ γελοι αυτου αι

νει ει ει τε αυ τον πασαι αι δυ να μεις αυ

του σοι πρεπει υ μνος τω Θεω ω ω

Στιχολογία Αἰνων

Ἦχος λ π Ββ

Δοσιθέου Κατουνακιώτου
Μικρά Οκτώηχος 1992 σ.207*

Α ι νει τε αυ τον η λι ος και αι σε λη νη αι νει

τε αυ τον παν τα τα α στρα και το φως

Α ι νει τε αυ τον οι ου ρα νοι των ου ρα νων και

το υ δωρ το υ περ α νω των ου ρα νων αι νε

σα τω σαν το ο νο μα α Κυ ρι ου

Ο τι αυ το ος ει πε και ε γε νη θη σαν αυ τος

ε νε τει λα το και ε κτι σθη σαν

Εστη σεν αυ τα εις το ον αι ω να και εις τον αι

ω να του ου αι ω νος προ στα γμα ε θε το και ου ου

πα ρε λευ σε ται αι

Αι νει τε τον Κυ ρι ον εκ της γης δρα κον τες και

πα σαι α βυσ σοι

Πυρ χα λα ζα χι ων κρυ σταλ λος πνευ μα κα α ται γι δος

τα ποι ου ου ουν τα τον λο γον αυ του

Τα ο ο ο ρη και παν τες οι βου νοι ξυ λα καρ

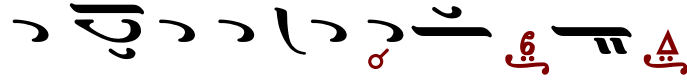
πο φο ο ρα και πα σαι κε δροι

Τα θη ρι α και παν τα τα κτη η η νη ερ

πε τα και πε τει να πε ρω τα

B α σι λεις της γης και παν τες λα οι αρ χον τες

και παν τες κρι ται αι γης

N ε α νι σκοι και αι παρ θε νοι πρε σβυ τε ροι οι με

τα νε ω τε ρων αι νε σα τω σαν το ο νο

μα Κυ ρι ι ι ου ο τι υ ψω ω ω θη το

ο νο μα α αυτου μο νου

H ε ξο μο λο γη σις αυ του ε πι γης και

ου ρα νου και υ ψω σει κε ε ε ρας λα ου αυ

του

Υ μνος πασι τοις οσι οισ αυτου τοις υιοις Ισρα

ηλ λα ω εγ γι ζον τι αυτω

Α σα τε τω Κυ ρι ω α α σμα και νον η αι νε σις

αυ του εν εκκλησι ι α ο σι ων

Ε υ φραν θη τω Ισρα ηλ ε πι τω ποι η σαν τι αυ

τον και υιοι Σι ων α γαλ λι α σθω σαν ε

πι τω βα σι λει αυτων

Α ι νε σα τω σαν το ο νο μα αυ του εν χορω εν

τυμ πα α α νω και ψαλ τη ρι ι ι ω ψα λα τω σαν

αυ τω

Ο τι ευδοκει Κυριος εν τω λαω αυτου και

υψωσει πραεις εν σωτηρια

Κ αυχησονται ο σοιοι ενδοξη και αγαλλια

σονται επι των κοιτων αυτων

Α ι υψωσεις του Θεου εν τω λαρυγγι αυ

των και ρομφαιαι δι στομοι εν ταις χερσιν αυ

των

Τ ου ποιησαι εκδικησιν εν τοις εθνεσιν ελε

γμους εν τοις λαοις

Τ ου δηηησαι τους βασιλεις αυτων εν πεδαις

και τους εν δο ο ο ξους αυ των εν χει ρο πε δαις σι

δη ραις

Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο ξα

αυ τη ε σται πα σι τοις ο σι ι οις αυ του ου

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις α γι οις αυ του

αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να

με ως αυ του

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης [Στιχηρὰ προσόμοια](#) Λουκάς Λουκά

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶν

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

Ἦχος λ π ς Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Α΄
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.229*

Δο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νων α α α μην

Υ πο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ την του Θε ου μη τρο

ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο α α α

α α δυ υ υ υ τον ε πι σε γεν νη η η

η σαι η η η χει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α

τε εν ου ρα α α νω ω αν θρω ω ποι δο ξα σα τε

ε πι ι ι τη η η ης γης μα γοι εκ Πε ερ σι

ι ι δος το τρισ σο κλε ε ον δω ρον προσ κο μι ι ι

σα α α α τε ποι με νε ες α γραυ λου ουουν τε

ες τον Τρισ α γι ι ον υ μνον με λω ω δη η η σα α

α α τε πα α σα α πνο ο η αι νε σα α α

α τω το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

γε ε ε τη η η ην

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1882 σ.250*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην

πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ την του Θεου μη η

τρο ο ο ο ο πο ο ο ο λιν φω ωως γαρ το ο

α α α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν

νη η η η σαι η η η κει ει αγ γε ε λοι θαυ

μα σα α τε εν ου ρα α α νω ω αν θρω ω ποι δο

ξα α σα τε ε πι ι ι ι ι τη η η ης γης

μα γοι εκ Πε ρ σι ι ι δος το τρις σο κλε ε ον δω ω

ρον προσ κο ο μι ι ι ι σα α α α τε ποι

οι με ε νε ες α α γρα αυ λου ου ουν τε ες τον τρις α

γι ι ον υ μνον με λω ω δη η η σα α α α τε

πα α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α α τω το

ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

γε ε ε τη η η ην

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Πρίγγου

Ἦχος λ̣ π̣ ρ̣ Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.272*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι και Υι ω και α α γι

ι ω Πνε ε ε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Υ πο ο δε ξαιαι Βη θλε ε ε ε εμ την του Θε ε

ου ου μη τρο ο ο πο ο ο ο λιν φω ωως γαρ το

ο α α α δυ υ υ υ τον ε πι σε ε γεν νη

η η η σαι αι η η η χει ει αγ γε λοι

θα α αυ μα α σα α τε εν ου ρα α νω α

αν θρω ποι δο ο ξα α σα τε ε ε πι τη ης γης μα γοι

εκ Πε ερ σι ι δος το τρισ σο κλε ον δω ωρον προσ κο

μι ι ι σα α α α τε ποι με ε ε νες α α

α α α α γρα α α αυ λου ου ου ου ου ου ου

λου ου ου ουν τες τον τρισ α γι ι ι ον υ μνον

με ε λω ω δη η η σα α α α τε πα α α

α α σα πνο ο η αι νε σα α α α τω το ον παν

τουρ γε ε ε ε την γε ε ε τη η η η ην

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Άγαθόν τὸ ἔξομολογεῖσθαι

louka.loukas@gmail.com

Ἀθανάσιου Καραμάνη

Ἦχος λ̣ ρ̣ δ̣ Νη

Αθανάσιος Καραμάνης
Νέα Μουσική Κυψέλη
τόμος γ' 1965 σ.211*

Δ ο ο ο ξα Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι

ω ω ω ω και α γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε

ευ μα α α α α ια α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Y^{ΓΧ*} ^{NH} πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε ε εμ την του Θε

ου ου μη τρο ο ο ο ο πο ο ο ο λιν ^{MEΛ} ^{ΔΙ} φως γαρ το

ο α α α δυ υ το ον ^{ΠΑ} ε πι σε ε γεν νη η

η σαι η η η χει ει ^{ΔΙ} αγ γε λοι θα αυ μα α

σα α α τε εν ου ρα νω ω ω ^{NH} αν θρω

ποι δο ο ξα α σα τε ε ε ε πι τη ης γη η ης ^{MEΛ}

^{ΒΧ} μα γοι εκ Περ σι ι ι δος ^{ΒΧ} το τρις σο κλε ον δω ω

ω ω ρον ^{NH} προ ο ο σ κο μι ι ι ι ι σα α α α ^{MEΛ} ^{NH}

τε ^{ΔΙ} ποι με ε νε ες α γρα αυ λου ου ου ου ουν τε ^{ΓΧ}

ες ^{ΔΙ} τον τρις α γι ον υ υ μνον με λω ω δη ^{ΓΧ}

η η η η σα α α τε πα α α σα α πνο

η η η αι νε σα α α α τω το ον πα αν

τουρ γε ε ε ε την γε ε ε τη η η η ην

Υ πο δε ξαι Βη θλε ε ε εμ την του Θε ε

φω ω ως γαρ

αι νε σα α α α α α α α τω

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

louka.loukas@gmail.com

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ἦχος λ π ς Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.229/2953*

Δ ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Και νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

πο ο δε ξαι αι Βη θλε ε εμ την του Θε ου μη

τρο ο ο πο ο ο ο λιν φω ω ως γαρ το ο α α

α α δυ υ υ υ τον ε πι σε γεν νη η η η σαι

η η η χει ει αγ γε ε λοι θα αυ μα σα α τε εν

ου ρα α α νω ω αν θρω ω ποι δο ξα σα τε ε ε πι

τη ης γης μα γοι εκ Πε ρ σι ι ι δος το τρι σο κλε

ον δω ω ρον προσ κο μι ι ι ι σα α α α τε

ποι με ε νες α γρα αυ λου ου ουν τες τον τρι σα γι

ιον υ υ μνον με λω ω δη η η σα α α α τε

πα α α α σα α πνο ο η αι νε σα α α α τω

το ον παν του ου ουρ γε ε ε ε την

γε ε ε τη η η η ην

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης

Ἄγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι

louka.loukas@gmail.com

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Ώρα α' ιδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ̣ ρ̣ ἰ̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.99*

Βη θλε εμ ε τοι οι μα α ζου ευ τρε πι ι ζε

ε ε σθω η η η φα α α α α τνη το σπη

η λαι ον δε χε ε ε σθω ω η η α α λη θει α α

η ηλ θεν η η σκι α πα ρε ε ε ε δρα α α α

με και Θε ος α αν θρω ω ποι οις εκ Παρ θε ε νου ου

πε ε φα νε ε ε ρω ω ω ται μορ φω θεις το

καθ η μα ας και θε ω σας το προ ο ο οσ λη η η

ημ μα δι ο Α α δα αμ α α να α νε ου ου ου ται αι

συν τη Ε ευ α κρα α α ζο ο ο ον τες ε

πι ι γης εν αν θρω ω ω ποις ευ δο κι ι α α ε ε

πε φα α α νη σω σαι το γε ε ε ε ε νο

ος η η η μων

ε πι ι γης ευ δο κι ι ι α α ε ε πε

*ετέρα θέσις:

φ α α ν η

Ἦχος ᾠ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστήριον 1820 σ.100*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος

Ν υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η η σις πλη

ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κω ως η η φα α

α σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε εμ

γη η Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω

ως υ υ πα α αρ χεις ε λα χι ι στη εν τοις

η η γε μο ο ο ο σι ι π⁹ προ ευ τρε πι

ι ζου ου σα α το σπη λαι ο ον γ⁹ εκ σου γαρ μοι οι εξ ε

λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος χ⁹ των ε

θων δι α σα αρ κος χ⁹* εκ Παρ θε ε ε ε νου ου

χο ο ο ρης χ⁹ Χρι στο ο ος ο Θε ε ο ο ος η

η η η μω ων π⁹ ο ος ποι μα νει ει ει τον λα

ο ο ον αυ του ου τον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α

α α η ηλ π⁹ δω μεν α αυ τω α παν τε ες με

γα α α λω συ νην η

χ⁹ εκ Παρ θε ε ε ε ε νου χο ο ο ρης

*ετέρα θέσις:

Χρι ι στο ο ος ο ο Θε ε ο ος π ρ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ρ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.101*

Δ ο ξα Πα α τρι και αι Υι υι ω και α γι ω Πνε

ε ε ευ μα α α α τι ρ π ρ

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι ω ω ω νω ων α α α μην ρ π ρ

Τ α δε ε λε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι ι το ο δρα

α μα του ου ου το ο εν σοι τε ε θε α α μαι α

πο ρω ω ω και εξ ι στα α μαι και τον νου ουν κα α

τα πλη η ητ το ο ο ο μαι λα θρα α τοι οι

νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν τα α α α

χει Μα ρι ι α τι ι το ο δρα α μα του ου ου

το ο ο ο εν σοι τε θε ε ε ε α α α α μαι

αν τι ι τι μη η η ης αι σχυ υ υ νη ην αντ

ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ

πη αν τι του ε παι αι νει ει σθαι τον ψο ο γον

μοι προσ η η η η γα α α α γες ουκ ε ε τι φε ε

ρω λοι οι πον το ο ο ο ο νει δος α

α αν θρω ω ω ω πων υ πο γαρ ι ι ι ι ε

ρε ε ε ω ων εκ του να α ου ω ως α μεεμπτον

Κυ ρι ι ου ου σε ε πα ρε ε ε λα α α α βον

και τι ι ι το ο ρω ω ω ω με ε ε ε νο ο ο

ο ο ον

προκείμενον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται δ' ἀ' χορῶς

Ἦχος λ π δὲ Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.294*

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε πι ι ζε ε

ε ε σθω η η η φα α α α τνη το σπη

λαι ον δε χε ε ε σθω η α λη θει α α η η η λ

θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με και

Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε νου ου πε ε φα α νε

ε ε ρω ω ω ται μορ φω θεις το καθ η μας και θε

ω σας το ο προ ο οσ λη η η ημ μα δι ο Α

α δαμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη Ε ευ

α α κρα α α ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ

δο κι ι α α ε πε φα α α α νη η

σω σαι το γε ε ε ε ε νο ος η η η μων

Ἦχος ἠ Γὰ Πα

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.295*

Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα α α σκι ι ου ου

δα α σε ε ε ε ο ος

N υ υν προ ο φη τι κη η η η προρ ρη η η

σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ στι κως η η φα

α α σκου ου ου σα α και συ Βη θλε ε

εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ

υ πα α αρ χεις ε λα χι στη ε ε εν τοις η η

γε μο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ζου ου σα α το

σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε εξ ε λε ε ευ

σε ται η γου ου με ε ε νος των ε θνων δι α α

σα α αρ κος εκ παρ θε ε ε ε νου ου χο

ο ο ρης Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ε ο ος

ο ος ποι μα νει ει ει τον λα ο ο ον αυ του τον

νε ο ον Ι ισ ρα α α η ηλ δω με εν α αυ

τω α παν τε ες με γα α α λω συ νη ην

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δὲ Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.296*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην ^γ _δ

T α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον ^γ _δ Μα ρι ι ι ι ι

α τι το δρα μα α του ουου το ο ο εν σοι τε ε θε

ε ε α α α α α μαι α πο ρω ω ω και εξ

ι ι στα α μαι και τον νουν κα α τα α πλη η η

η η η ητ το μαι λα θρα α τοι οι οι νυν απ ε ε

μου ου γε νου ε ε εν τα α α α χει ^γ _δ Μα

ρι ι ι α τι το ο δρα α μα του ουου το ο ο

εν σοι τε ε θε ε ε ε ε ε α α α α μαι ^γ _δ

αν τι τι μη η η ης αι σχυ υ υ υ νη ην αντ

ευ φρο ο συ υ υ νης τη η ην λυ υ υ υ

πην αν τι του ε παι αι νει ει ει σθαι τον φο γον μοι

προσ η η η γα α α α γες ουκ ε τι φε ε ρω

λοι οι πον το ο ο νει ει δος α α αν θρω ω ω

ω πων υπο γαρ ι ε ε ρε ε ε ων εκ του να

α ου ω ως α μεεμπτον Κυ ρι ου ου σε ε πα α ρε

ε ε λα α α α βον και τι ι ι το ο ρω ω ω

με ε ε ε νο ο ο ον

προκείμενον

Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου ⁶ _λ ευ τρε πι ι

ζε ε ε ε σθω η η η φα α α α α τνη ^γ _ρ

το σπη λαι ον δε ε χε ε ε σθω ω ^Δ η η α α λη

θει ει α α η η η λ θεν ⁶ _λ η σκι α πα α ρε ε

ε ε ε ε δρα α α α με ^γ _ρ και Θε ε ος α αν θρω

ποι ο ις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε φα α νε ε ε ρωω

ω ω ται ^Δ μορ φω θεις το καθ η η μας ⁶ _λ και θε ω σας

το ο προ ο ο ο ο σ λη η η η μα ^γ _ρ δι ο Α

α δα αμ α α να α νε ε ου ου ου ται αι ^Δ συν τη Ε

ευ α α κρα α α ζο ο ο ον τες ε πι ι γης εν

αν θρω ω ποι οις ευ δο κι ι α α ε επ ε ε φα α

α νη η σω σαι το ο γε ε ε ε ε νο ος η

η η μων

Ἦχος ἠ Γα

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.334#

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο

α γι ος εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι ι

ου ου δα σε ε ε ε ο ος

Ν υν προ ο φη η τι κη η η η προ ορ ρη η η

σις πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υ στι κως η η

φα α α σκου ου ου σα α και συ Βη θλε ε

εμ γη Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ως υ υπ

α α αρχεις ε λα χι ι στη η ε ε εν τοις

η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ τρε πι ι

ζου ου σα α το σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι οι ε εξ

ε λε ε ευ σε ται η γου ου με ε ε νος των

Ε θνων δι α σα α αρ κος εκ Παρ θε ε ε ε νου

ου κο ο ο ρης Χρι στο ο ος ο ο Θε ε ο ο ος η

η η μω ων ος ποι μα νει ει ει το ον λα ο ο

ον αυ του ου τον νε ε ο ον Ι ι ισ ρα α α α

η ηλ δω με εν α αυ τω α α παν τε ες με γα α α

λω συ νη ην

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ς Νη

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.335#

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Πα

α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι α τι ι το ο δρα

α μα α του ου ου το ο ο εν σοι τε ε ε θε α α

μαι αι λ α πο ρω και εξ ι ι στα α μαι και τον

νουν κα α τα α πλη η ητ το ο ο ο μαι λα α

θρα α ται οι οι νυν απ ε ε μου ου γε νου ε ε εν

τα α α α χει Μα ρι ι ι α α τι ι το ο δρα

α μα α του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε ε

θε ε ε ε ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η

η ης αι αι σχυ υ υ νη ην αντ ευ φορο ο συ υ υ

νης τη η ην λυ υ υ υ πην αν τι του επ αι αι

νει ει ει σθαι τον φο ο γον μοι προσ η η η η η

Γα α α α γες γ ου ου κε ε τι φε ε ε ε ρω λοι οι
 πον το ο ο ο ο νει δο ος αν θρω ω ω ω πων ρ
 υ πο γα αρ Ι ι ι ι ε ρε ε ε ω ω ν γ εκ
 του να α ου ω ως α με εμπτον Κυ ρι ι ου ου σε
 ε πα αρ ε ε ε λα α α α βον και τι ι ι ι
 το ο ο ο ρω ω με νο ο ο ο ο ο ν γ ρ

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἦχος πλ.δ'

Βηθλεὲμ ἐτοιμάζου· εὐτρεπιζέσθω ἡ φάτνη· τὸ σπήλαιον δεχέσθω, ἡ ἀλήθεια ἦλθεν· ἡ σκιά
 παρέδραμε· καὶ Θεὸς ἀνθρώποις, ἐκ Παρθένου πεφανέρωται, μορφωθεὶς τὸ καθ' ἡμᾶς, καὶ
 θεώσας τὸ πρόσλημμα. Διὸ Ἀδάμ ἀνανεοῦται σὺν τῇ Εὐᾶ, κράζοντες· ἐπὶ γῆς ἐν ἀνθρώποις
 εὐδοκία ἐπεφάνη, σῶσαι τὸ γένος ἡμῶν.

Β η θλε ε εμ ε τοι οι μα α α α ζου ⁶ λ ευ τρε πι

ι ζε ε ε ε σθω η η η φα α α α τη ^γ ρ

το σπη λαι αι ον δε ε χε ε ε σθω ω ^δ η α λη η

θει α α η η η η λ θεν ⁶ λ η σκι α α πα α

ρε ε ε ε ε ε ε ε δρα α α α με ^γ ρ και Θε ος

α αν θρω ω ω ω ω ω ω ποις ^δ εκ Παρ θε ε νου

ου πε ε φα α νε ε ε ε ε ε ε ε ρω

ται αι αι ^δ μορ φω θει εις το ο κα αθ η η

μα ας και θε ω ω ω ω σα α α ας το ο ο προ

ο ο ο ο ο ο σ λη η η η το προ ο σ λη η μ μα ^γ ρ δι

ο Α α α δαμ α α να α νε ε ου ουου ται αι συν
 τη Ε ευ α α κρα α α α ζο ο ο ον τες ε
 ε πι ι ι ι γης εν αν θρω ω ω ποις ευ δο
 κι ι α α ε πε ε φα α α νη η σω ω ω
 σαι αι το γε ε ε ε ε ε νο ος η η η μων

ἦχος γ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμᾶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Νῦν προφητικὴ πρόρρησις, πληρωθῆναι ἐπέιγεται, μυστικῶς ἢ φάσκουσα: καὶ σὺ Βηθλεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐδαμῶς ὑπάρχεις ἐλαχίστη ἐν τοῖς ἡγεμόσιν, προευτρεπίζουσα τὸ σπήλαιον· ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται, ἡγούμενος τῶν ἐθνῶν διὰ σαρκός, ἐκ παρθένου κόρης Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃς ποιμανεῖ τὸν λαὸν αὐτοῦ, τὸν νέον Ἰσραήλ. Δῶμεν αὐτῷ ἅπαντες μεγαλωσύνην.

ἦχος ἡ Γα

Πέτρου Φιλανθίδου
 Αθωνιάς Α 1906 σ.177*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α
 γι ος εξ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος π 9

N υ υν προ φη η τι ι ι κη η η η

προ ο ορ ρη η η σι ι ις πλη ρω θη

η ναι αι ε ε πει γε ε ται μυ υ στι ι ι κω ως η η

φα α α α σκου ου ου ου σα α π 9 και συ υ Βη η

θλε ε ε εμ γη η Ι ου ου ου ου δα ου ου δα μω

ω ωως υ υ πα α α αρχεις ε λα χι ι στη η

ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ιν π 9 προ

ευ τρε πι ι ζου ουσα α το σπη η λαι ο ον γ 9 εκ

σου γα αρ μοι οι ε ε ξε λε ε ευ σε ται η

μου με ε ε νο ο ος των ε θνω ων δι ι ι α α
 σα α αρ κο ος εκ παρ θε ε ε ε ε νου ου ου κο
 ο ο ο ο ο ο ο ρης Χρι στο ο ο ο ος
 ο ο Θε ε ο ο ο ος η η η η μω ων π 9
 ο ος ποι οι μα νει ει ει ει το ον λα ο ον α α
 αυ του τον νε ο ον Ι ισρα η η η ηλ π 9 δω
 με εν α αυ τω ω ω ω α πα α αν τε ες με
 γα α α α λω συ υ υ νη η η π 9

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.δ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων, ἀμήν.

Τάδε λέγει Ἰωσήφ πρὸς τὴν Παρθένον Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀπορῶ καὶ ἐξίσταμαι, καὶ τὸν νοῦν καταπλήττομαι! Λάθρα τοίνυν ἀπ' ἐμοῦ, γενοῦ ἐν τάχει. Μαρία, τὶ τὸ δρᾶμα τοῦτο, ὃ ἐν σοὶ τεθέαμαι; ἀντὶ τιμῆς αἰσχύνην, [ἀντ' / ἀντὶ] εὐφροσύνης,

τὴν λύπην, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖσθαι, τὸν ψόγον μοι προσήγαγες. Οὐκ ἔτι φέρω λοιπόν, τὸ ὄνειδος ἀνθρώπων· ὑπὸ γὰρ ἱερέων ἐκ τοῦ ναοῦ, ὡς ἄμεμπτον Κυρίου σὲ παρέλαβον· καὶ τί τὸ δρώμενον;

Ἦχος λ π δὲ Νῆ

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.178*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι Υι υι ω ω και α

γι ι ω ω Πνε ε ε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει ει και εις τους αι ω ω να

ας τω ων αι αι ω ω ω ω ω ω ω νω ω ω

ω ω ων α α μην

Τ α α δε ε λε ε ε ε γει Ι ω ω ση ηφ προς

την Πα α αρ θε ε ε ε νον Μα ρι ι ι

ι ι ι ι α τι ι το ο δρα α μα α του ου ου

το ο ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε

ε ε α α α α μαι α α πο ο ο ρω ω

ω ω και αι ε εξ ι ι στα α α μαι και το

ο ον νουν κα τα πλη η η η η η η η η η η η τ

το μαι λα α α α θρα α α α τοι οι

νυ υν απ ε ε ε μου ου ου γε ε νου ε εν τα α α

α α α α α χει Μα ρι ι ι ι ι ι

ι ι α τι ι το ο δρα α μα α του ου ου το ο

ο ο ε εν σοι οι οι τε θε ε ε ε ε α α

α α μαι αν τι ι τι ι ι μης αι αι σχυ υ υ

υ υ υ υ τυ υ υ υ υ υ υ υ υ νη ην αν τι ι

ευ φρο συ υ υ νη ης την λυ υ υ υ υ υ υ

υ υ πην αν τι του ου ε παι αι νει ει ει σθαι αι τον

φο γο ον μοι οι προ ος η η η η η η η η

γα γες ουκ ε τι φε ε ε ρω λοι οι οι πον το ο

ο νει ει δος α α αν θρω ω ω ω πων υ πο

γα α αρ ι ι ε ρε ε ε ε ε ε ων εκ του

ου Να α α ου ου ως α μεμ πτον Κυ υ ρι ι ι ι

ου σε πα α ρε ε ε ε ε ε ε ε λα α

σε ε πα ρε ε λα α α βον και τι ι ι

το ο ο ρω ω ω ω ω ω με ε ε ε ε νο ο

ο ον

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ ρ̣ Νῆ

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.301*

Β η θλε εμ ε τοι οι μα α α ζου ευ τρε ε πι ι ζε ε

ε ε σθω η η η φα α α α τνη το σπη λαι

ον δε χε ε ε σθω ω η α λη θει ει α α

η η ηλ θεν η σκι ι α α πα ρε ε ε δρα α α α

με και Θε ος α αν θρω ω ω ποις εκ Παρ θε νου ου

πε ε φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται μορ φω

θει εις το ο κα αθ η η μας και θε ε ω ω σας

το ο προ ο ο σλη η η ημ μα δι ο Α α δαμ

α α να α νε ε ου ου ου ται αι συν τη η Ε ευ α

α κρα α α α ζο ο ο ον τες ε πι ι γης ευ

δο κι α ε πε ε φα α α νη η σω σαι το γε

ε ε νος η η η μων

Ἦχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.303*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα α τα α σκι ι ι ι ι

ου ου δα α α σε ε ε ε ο ος π ρ

N υ υν προ ο φη τι κη η προρ ρη η σις πλη

ρω θη ναι ε πει γε ε ται μυ υστικως η η φα α α

σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε ε ε εμ

γη η Ι ου ου ου ου δα ου δα μω ω ω ω

ως υ υ πα α αρχεις ε λα χι ι στη η εν τοι οις

η η γε μο ο ο ο σι ι προ ευ π ρ

τρε πι ι ζου ουσα α το σπη λαι ο ον εκ σου γαρ μοι γ ρ

οι ε ξε λε ε ευ σε ται η γου με ε νος των ε

θνων δι α σα α αρ κος εκ Παρ θε ε ε ε νου ου κο

ο ο ρης Χρι στο ο ο ος ο Θε ε ε ο ο ος η η η

η μω ων ο ος ποι μα νει ει ει ει τον λα

ο ο ον αυ του τον νε ο ον Ι ι ισ ρα α α

α η ηλ δω με εν α αυ τω ω α πα αν τες με

γα λω ω συ υ υ υ υ υ υ νη

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π δι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.304*

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω ω νω ων α α α μην γ δλ

Τ α δε ε λε ε ε γει Ι ι ω ω ση ηφ προς την πα α

αρ θε ε ε ε νον γ δλ Μα ρι ι α τι τοδρα μα α του

ου ου το ο ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι γ δλ

α πο ρω ω ω ω και ε ε ε ξι ι στα

α α μαι και τον νου ουν κα α τα α πλη η ητ το

ο ο ο μαι γ δλ λα α α θρα α τοι οι οι νυν α απ ε ε μου

ου γε νου εν τα α α α χει γ δλ Μα ρι ι α τι

το δρα μα α του ου ου το ο γ δλ ο ο εν σοι τε θε

ε ε α α α α μαι γ δλ αν τι τι μη η η η

ης αι σχυ υ υ νη ην αντ ε ευ φρο ο συ υ υ υ

νης τη η ην λυ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει

ει ει σθαι τον ψο ο γον μοι προσ η η η γα α α α γες

ουκ ε τι φε ε ρω λοι πον το ο ο ο ο ο νει

δο ος α α αν θρω ω ω πων υ πο γαρ ι

ι ε ε ρε ε ε ω ων εκ του να ου ω ως α με

εμπτον Κυ ρι ι ουου σε ε πα α ρε ε ε λα α α α

βον και τι ι ι ι το ο ο ο ρω ω ω

με ε ε ε νο ο ο ον

προκείμενον

Β η θλε εμ ε ε τοι οι μα α α ζου εϋ τρε πι ι

ζε ε ε σθω η η η φα α α α τνη το σπη

λαι ον δε χε ε ε σθω ω η α λη θει ει α α η

η η λ θεν η σκι α πα ρε ε ε δρα α α α με

και Θε ος α αν θρω ποι οις εκ Πα αρ θε ε νου ου πε ε

φα α νε ε ε ρω ω ω ω ται μορ φω θεις το καθ

η η μας και θε ω σας το ο προ ο ο

ο ο σ λη η η η η μα δι ο Α α δα α μ α α να

νε ε ου ται αι συν τη Ε ευ α α κρα α α ζο ο ο

ον τες ε πι ι γης ευ δο κι ι α α ε πε ε φα

α α α νη η σω σαι το ο γε ε ε νο ος η

η η μων

Ἦχος ἠ Γα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.252/2976*

Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα α σκι ι ι ι ου ου δα

α σε ε ε ε ε ο ος

Ν υν προ ο φη η τι κη η η η προ ορ ρη η σις

πλη ρω θη ναι ε πει γε ε ται μου στι κω ως η η φα α

α σκου ου ου ου σα α και συ Βη θλε ε εμ γη

Ἰ ου ου ουου δα ^χου δα μως υ παρ χειεις ε λα χι στη

ε ε εν τοις η η γε μο ο ο ο σι ι ^ππρο

ευ τρε πι ι ζουουσα α το σπη η λαι ο ον ^νεκ σου

ου γαρ μοι οι ε ^σεξ ε λε ε ευ σε ται η γου ουμενος

των ε θνων δι ι α α σα α αρ κος ^χεκ Παρ θε ε ε

ε νου κο ο ρη ης ^χΧρι στο ο ος ο Θε ε ο ο

ο ος η η η η μω ων ^πο ος ποι μα νει ει

ει το ον λα ο ο ον αυ του ^χτον νε ον Ι ισ ρα α

η ηλ ^πδω με εν α αυ τω ω α πα αν τες με γα

λω συ υ υ υ υ νη ην ^η

Ἦχος λ π ρ Νη

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.253/2977*

Δ ο ξ α Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και α γι ω ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Κ αι νυν και α α ει και εις τους αι ω νας των αι

ω ω ω ω ω νω ων α α α μην

Τ α δε λε γει Ι ω ω ση ηφ προς την Παρ θε ε ε ε

νον Μα ρι ι ι ι α τι το δρα μα α του ου ου

το ο εν σοι τε θε ε ε α α α α μαι α

πο ρω ω ω ω και ε εξ ι ι στα α μαι και τον

νου ουν κα α τα α πλη η η η η η ητ το μαι

λα α θρα α τοι οι οι νυ υναπ ε ε μου γε νου εν τα

α α α χει Μα ρι ι ι α τι το ο δρα α μα α

του ου ου το ο ο ο εν σοι οι τε θε ε ε

ε ε α α α α μαι αν τι ι τι μη η η ης αι

σχυ υ υ νη ην αντ ευ φρο συ υ υ νης τη

η ην λυ υ υ υ πην αν τι του ε παι αι νει ει ει

σθαι τον ψο ο γον μοι προ σο η η η γα α α α

γες ουκ ε τι στε ε ε γω λοι οι πον το ο νει δος αν

θρω ω ω πω ων υ πο γαρ ι ε ε ρε ε ε

ων εκ του να α ου ω ως α μεεμπτον Κυ ρι ι ου ου

σε ε πα α ρε ε ε λα α α α βον και τι ι ι
το ο ρω ω μεε νο ο ο ον

προκείμενον

Ὡρα γ' ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.102*

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη
η σε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ
τον ο τε χθει εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου
και τοις αν θρω ω ποις συ υ υν α να α στρα α α
φεις φα τνη πε ε ε ε ε νι ι χρα α α α
α α α α α α Υι ος μο ο νο ο γε ε νης

κει με νο ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος και

σπαρ γα α νοι οισ πλε κε ε ε ται ο ο τη η

η ης δο ξη ης Κυ υ ρι ι ι ι ος και μα α γους α

α στη η η ρ μη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προσ

κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε ε ε λω ω

ω δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι α σω σον

τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.103*

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

γ
δλ

Π

ρο της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω ω

6
λ

ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ον Κυ ρι ι ε αι

6
λ

νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η η ητ το ο ο

ον το ως γαρ βρε φος νη πι α α σαι η ηυ δο κη

γ
δλ

η σας ο τον πο λον κο ο σμη η σας τοις α α

6
λ

α στρα α α α σι και φα α τνη των α λο γων α

Δ
δλ

να α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε

6
λ

χων πα αντα γης τα α πε ε ε ε ρα α α α τα

6
λ

γ
δλ

τοι αυ τη η γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι

α α ε ε γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι

ι στε το με γα ε ε ε λε ο ος δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἠ Γα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.104*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ωνας των αι αι ω ω ω νων α μη ην

ω σηφ ει πε ε η η η μιν πω ως εκ των

α γι ι ι ω ων ^χη ην πα ρε ε ε λα α

βες κο ο ο ο ρη ην ^πεγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις

ε εν Βη θλε ε εμ ^γε γω φη σι ι τους προ φη

τα ας ε ε ρευ νη η η η σας ^χκαι αι χρη μα τι

σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου ^χπε ε πει ει

σμαι ο ο ο ο τι Θε ε ον ^χγεν νη η

σει η Μα ρι ι ι ι α α α α νε ερ

μη νε ε ε ευ τω ως ^που ου ου ου ει εις προ ος

κυ νη σι ιν ^γμα α γοι εξ α α να το λω ων η η

ξου ου σι ^χσου υν δω ω ω ρις τι μι ι ι ο ις λα α τρε

ε ευ ο ο ο ον τε ες ^π ο σαρ κω θει ει ει

εις δι η η μας ^χ Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο

ο ο ο ξα α σοι οι οι οι οι οι οι ^η

προκείμενον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.297*

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη

η σε ε ται ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ τον ^π

ο τε χθει εις ε εκ Πα αρ θε νου ^Δ και τοις αν θρω

ποις συ υ υν α να α στρα α α α φεις φα ^π

τη η πε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α α

α α α α Υι ος μο ο νο γε ε νης κει με νο

ο ος ο ρα α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα

νοι οισ πλε κε ται ο ο τη η ηης δο ξης Κυ υ ρι ι ι

ι ος και μα γου ους α α α στη η ηρ μη η νυ

υ υ ει εις αυ του ου προ σκυ υ νη η η σιν

και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι

ας Α α γι ι ι α σω σον τα ασ ψυ χα α ας η η η η

μων

Ἦχος λ π ς Νη

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.298*

Κ υ ρι ε εις α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο της γεν νη σε ως τη ης σης τρο μω ο ρω

ω ω σαι αι το μυ στη ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε αι

νο ε ραι αι στρα τι αι κα τε πλη η ητ το ο ο

ον το ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η ηυ δο κη η

σας ο τον πο λον κο ο σμη σας τοι οις α α α στρα α

α α σι και φα τνη των α λο γων α να α α

κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε χων πα αν τα γης

τα α πε ε ε ρα α α α τα τοι αυ τη η γαρ

οι οι κο νο μι ι ι α α ε ε γνω σθη η σου η ευ

σπλαγ χνι ι α Χρι ι στε ^Δ το με γα ε ε ε λε ος δο

ο ο ξα α α α σοι ^γ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἠ Γα^φ

Μουσική Κυψέλη
Στεφάνου Λαμπαδαρίου
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.298*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι ^π

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ω νας των αι αι ω ω ω νων α α μη ην ^π

ω σφη ει ^φ πε ε η η η μιν ^π πω ως ε εκ

των Α α γι ι ι ω ων ην παρ ε ε ε ε λα

βες Κο ο ο ρη ην ^{π ρ} εγ κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη

θλε ε εμ ^{ν ρ} ε γω φη σι τους προ φη τα ας ε ρευ νη

η η η σας ^{χ ρ} και χρη μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ

γε ε ε λου ^{χ ρ} πε πει ει σμαι ο ο ο ο τι

ι Θε ε ε ον ^{χ ρ} γεν νη η η η σει η Μα

ρι ι ι ι ι α α α αν ε ερ μη η νε ε

ευ τω ως ^{π ρ} ου ου ου ει εις προσ κυ νη σι εν ^{ν ρ} μα γοι

εξ α α να το λω ων η η ξου ου σι ^{χ ρ} συ υν δω ω ω

ροις τι μι ι ι οις λα α τρε ευ ο ο ον τε ες ^{π ρ}

ο σαρκωθει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ

υ ρι ε δο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι

προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.337#

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λο γι σθη

η σε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ος α α α αυ

τον ο τε χθει εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου

και τοις αν θρω ω ποις συ υ υν α να α στρα α α

α φεις φα τνη πε ε ε ε ενι ι χρα α α α

α α α α α α α Υι ος μο ο νο γε ε νης κει

με νο ο ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ

γα α νοι οισ πλε ε κε ε ται ο ο της δο ο ο ξης

Κυ υ ρι ι ι ι ος και αι Μα α α γου ους

α α α στη η η ρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου ου

προσ κυ υ νη η η σιν και η μει εις με ε ε

ε λω ω ω δου ου ου με εν Τρι α ας α α γι ι ι

α σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ̣ π̣ ς̣ Νη

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.338#

Κ υ ρι ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ε ε γνω σθη η σου

η ευ σπλαγ χνι ι ι ι α Χρι ι στε ε ε ε ε

το με γα ε ε ε λε ε ος δο ο ο ο ξα α

α α σοι

Δόξα... Και νυν...

Ἦχος ἠ Γα

Παναγιώτου Κηλιζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.339#

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Κ αι νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ωνας των αι αι ω ω ω νωνων α α μη ην

ι ω ση η ηφ ει πε ε η η η μιν

πω ως ε εκ των α α γι ι ι ω ων ην πα α

ρε ε ε ε λα α βες Κο ο ο ο ρη ην εγ

κυ ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη θλε ε εμ ε γω φη σι

τους Προ φη τα ας ε ε ρευ νη η η η σας και χρη

μα τι σθεις υ πο ο ο α αγ γε ε ε λου πε

πει ει σμαι ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γε εν

νη η η σει η Μα ρι ι ι ι ι α α α αν

ε ερ μη νε ε ε ευ τω ως ου ου ου ει εις

προσ κυ νη σι εν Μα γοι εξ Α να το λω ω ω

ων η η ξου ου ου σι συ υν δω ω ω ροις τι μι

ι ι οι οισ λα α τρε ε ευ ο ο ον τε ες ο σα αρ

κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ υ ρι

ε ε δο ο ο ο ο ξα α σοι οι οι οι

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

ἦχος πλ.β'

Οὗτος ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν, ὁ τεχθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ τοῖς ἀνθρώποις συναναστραφεὶς. Φάτνη πενιχρᾶ Υἱὸς μονογενῆς, κείμενος ὁράται βροτός· καὶ σπαργάνοις πλέκεται, ὁ τῆς δόξης Κύριος, καὶ [μάγους/μάγοις] ἀστήρ μηνύει, εἰς αὐτοῦ προσκύνησιν, καὶ ἡμεῖς μελωδοῦμεν· Τριάς ἀγία, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.180*

Ο υ ου ου ου ου τος ο Θε ο ος η η μων ου

λο γι σθη η σε ε ε ται ε ε τε ε ε ε ρο ος

προ ο ο ο ος α αυ τον ο τε χθεις ε ε εκ

Πα αρ θε ε ε ε ε ε νου ου ου ου ου ου ου ου και

τοις αν θρω ω ω ω ω ω ω ω ω ποι οι οι οισ συ

υν α α να α α α στρα α φεις φα α α τνη

πε ε ε ε ε ε ε νι ι χρα α α α α α

α α α α α α α Υι ος μο ο νο ο γε ε

νη η η η η η η η η μο ο νο ο ο γε ε

νης χει ει με ε νος ο ρα α α ται αι αι

αι αι αι βρο ο τος και σπαρ γα α α νοι οισ πλε ε

κε ε λε ε ε ε ται ο ο τη η η ης δο ξης

Kυ υ υ υ ρι ι ι ι ος και αι μα α α α γοι οισ

α α α στη η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του

ου προσ κυ υ υ νη η σιν και η μει ει εις

με ε λω ω δου ου ου ου ου ου μεν Τρι

α ας α α α γι ι ι α α α σω ω ω ω

σον τα α α ας ψυ χα α α α α α ας η

μων

ἦχος πλ.δ'

Κύριε εισακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς, τρόμῳ ὀρώσαι τὸ μυστήριον Κύριε, αἶ νοεραὶ στρατιαὶ [κατεπλήττοντο/ἔξεπλήττοντο]· ὡς γὰρ βρέφος νηπιάσαι ἠυδόκησας, ὁ τὸν πόλον κοσμήσας τοῖς ἀστράσι· καὶ τῇ φάτνῃ τῶν ἀλόγων ἀνακέκλισαι, ὁ δρακί συνέχων πάντα γῆς τὰ πέρατα· τοιαύτη γὰρ οἰκονομία, ἐγνώσθη σου ἡ εὐσπλαγχνία. Χριστέ, τὸ μέγα ἔλεος, δόξα σοι.

ἦχος λ π ς Νη

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.182*

Κ υ ρι ε εις α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρο ο της γεν νη σε ε ω ως τη ης ση ης

τρο ο ο ο ο μω ω ο ρω ω ω σαι αι το μω

υ στη η η η η η η η ρι ι ο ο ο ν

Κυ υ ρι ι ι ι ε αι νο ε ραι αι στρα τι

αι εξ ε ε πλη η η η ητ το ο ο ο ο ο ο ν

το ως γαρ βρε φο ος νη πι α σαι η ηυ δο ο

ο κη η η η η η σας ο τον πο ο ο λον κο σμη η η

η σα α α ας τοι οι οι οισ α α α α στρα α

α τοις α α στρα α σι και τη φα τνη η των α α

λο ο ο ο γων α να κε ε ε ε ε

κλι ι ι ι ι ι ι ι ι σαι ο δρα κι ι συ υν

ε ε ε ε χων πα αντα α γη ης τα α πε ε ε

ε ε ε ε ρα α α α τα τοι α αυ τη η η

γα αρ οι οι κο νο ο μι ι ι α α ε γνω ω

σθη η η σου η ευ σπλαγ χνι ι ι ι ι ι α Χρι ι

στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε το με ε ε ε

γα α α ε ε ε λε ε ε ος δο ο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἦχος γ'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Ἰωσήφ, εἶπε ἡμῖν, πῶς ἐκ τῶν [ἀγίων/δικαίων] ἦν παρέλαβες κόρην, ἔγκυον φέρεις ἐν Βηθλεέμ; Ἐγὼ φησι, τοὺς προφῆτας ἐρευνήσας, καὶ χρηματισθεὶς ὑπὸ ἀγγέλου, πέπεισμαι, ὅτι Θεὸν γεννήσει ἡ Μαρία ἀνερμηνεύτως· οὐ εἰς προσκύνησιν, μάγοι ἐξ Ἀνατολῶν ἤξουσι, σὺν δώροις τιμίους λατρεύοντες. Ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, Κύριε, δόξα σοι.

ἦχος ἠ' Γα'

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.183*

Ν ε Δο ο ο ο ξα α Πα τρι ι ι ι και αι αι

Υι υι υι ω ω ω και αι α α α γι ω ω Πνε ε

ε ευ μα α α α α τι ι

Κ αι νυ υ υ υν και αι α α ει ει ει και εις τους

αι ω ω νας των αι αι ω ω ω ω νων α α

μη ην

η

ω ση ηφ ει ει ει πε ε η η η η η

μι εν πω ως ε εκ των δι ι ι και αι αι

αι αι αι αι ων η ην πα α α ρε ε ε λα

α βες κο ο ο ο ο ρη ην ε εγ κυ υ

ον φε ε ε ε ρει εις εν Βη η θλε ε εμ ε

γω ω φη η σι ι τους προ φη η τα ας ε ε ρευ

νη η η η σας και χρη μα τι σθει εις υ υ υ

πο ο ο ο αγ γε ε λου ου πε ε πει ει σμαι

ο τι Θε ον γε εν νη η η σει ει η Μα ρι ι ι

ι ι α α νε ερ μη νε ε ε ε ευ τω ως

ου ου ου ου εις προ σκυ υ νη η σι ι ι ι

ι ι ιν η μα α γοι εξ Α να α το ο λω ω ω ω ν

η η ξου ου ου ου σι ι ι συ υν δω ω ω ροι οις τι

μι ι ι ι οι οις λα α τρε ε ε ευ ο ο ο ον τε ες

ο σαρ κω ω θει ει εις δι ι ι η η η μα ας

Κυ υ υ ρι ε δο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α

α α α σοι οι οι οι η

[προκείμενον](#)

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.306*

Ο υ ου ου τος ο Θε ο ος η μων ου λο γι

σθη η σε ε ε ται ε ε τε ε ε ρος προ ο ος α α

α αυ τον ο τε χθει εις ε ε εκ πα αρ θε ε ε ε

νου και τοις αν θρω ποις συ υ υν α να α α στρα α

α α φεις φα α τη πε ε νι χρα α α α α

α α α α α α αν Υι ος μο ο νο γε ε

νης κει με νο ο ος ο ρα α α ται βρο ο ο τος

και σπαρ γα α νοι οις πλε ε κε ε ε ται ο

ο τη η ηης δο ξης Κυ υ υ υ ρι ι ι ος και μα

α γοι οις α α α στη η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου

προσ κυ υ νη η η σιν και η μεις με ε

ε λω ω ω δου ουου με εν Τρι α α ας Α α γι ι ι

α α σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Ἦχος λ π ρι Νη

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.307*

Κ υ ρ ι ε εισ α κη κο α την α κο

ην σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα

ερ γα σου και αι εξ ε ε ε ε στην

Π ρ ο της γεν νη η σεως τη ης σης τρο μω ο ρω ω

ω σαι αι το μυ στη η ρι ο ο ον Κυ ρι ι ε ε

αι νο ε ραι αι στρα τι ι αι αι κα τε πλη η ητ

το ο ο ον το ως γαρ βρε φος νη πι α σαι η η

ηυ δο κη η σας ο τον πο ο λον κο ο σμη η σας τοις α

α α στρα α α α σι γ και τη φα τνη των α λο

γων α να α α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε

χων πα αντα γης τα πε ε ε ρα α α α τα τοι

αυ τη γαρ οι οι κο ο νο ο μι ι ι α α ε

γνω σθη η σου η ευ σπλαγ χνι ι α Χρι στε ε ε το

με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο ξα α α α σοι

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος γ'. Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.308*

Δ ο ξα α Πα τρι ι ι ι και Υι υι ω

και αι Α γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α τι ι

Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω

ωνας των αι αι ω ω ω νων α α μη ην

ω σηφ ει πε η η μιν πω ως ε ε εκ των Α

γι ι ι ω ων η ην πα α ρε ε λα α βες

Κο ο ο ο ρη ην εγκυ ον φε ε ε ε ρει εις

εν Βηθλε ε εμ ε γω φη σι τους προ φη η τα ας ε

ρευ νη η η η η σας και χρη μα τι σθεις υ

πο ο ο ο α αγ γε ε ε ε λου πε ε πει ει σμαι

ο ο ο ο ο τι ι Θε ε ε ον γεν νη

σει η Μα ρι ι ι ι α α α νε ερ μη νε

ε ε ευ τω ως π ου ου ου ει εις προσ κυ νη σι ιν

μα α γοι εξ α να α το λω ων η ξου ου σι συν δω

ω ω ροις τι μι ι ι ι οις λα α τρε ε ευ ο ο ο

ον τε ες ο σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η

η μας Κυ υ υ υ ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α

σοι οι οι οι

προκείμενον

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἄρχεται ὁ β' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.254/2978*

Ο υ ου ου τος ο Θε ος η η μων ου λογι σθη σε ται

ε ε τε ε ρος προ ος α α αυ τον ο τε χθει

εις ε ε εκ Πα αρ θε ε ε νου και τοις αν θρω ποις

συν α α να στρα α φει εις φα την η πε νι ι χρα α α

α Υι ο ος μο νο γε ε νης κει ει με ε νο

ος ο ρα α α ται αι βρο ο ο τος και σπαρ γα

α νοι οις πλε ε κε ε ε ται ο της δο ο ο ξης

Κυ υ ρι ι ι ι ος και μα α γου ους α α α στη

η ηρμη η νυ υ υ ει εις αυ του ου προσ κυ υ νη

η η σιν και η μεις με ε λω ω ω δου ου ου

με εν Τρι α ας α α α γι ι ι ι ι α

σω σον τα ας ψυχα α ας η η η η μων

Κ υ ρ ι ε ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο

η ν σ ο υ κ α ι ε φ ο β η θ η ν κ α τ ε ν ο η σ α τ α

ε ρ γ α σ ο υ κ α ι α ι ε ξ ε ε ε ε σ τ η ν

Π ρ ο τ η σ γ ε ν ν η σ ε ω σ τ η η σ η σ τ ρ ο μ ω ο ρ ω ω

ω σ α ι α ι τ ο μ υ σ τ η ρ ι ο ο ο ν Κ υ ρ ι ε ε ε

α ι ν ο ε ρ α ι α ι σ τ ρ α τ ι α ι κ α τ ε ε π λ η

η η τ ο ο ο ο ν τ ο ω σ γ α ρ β ρ ε φ ο σ ν η π ι α σ α ι

η η η υ δ ο κ η η σ α σ ο τ ο ν π ο ο ο λ ο ν κ ο σ μ η η σ α

α σ τ ο ι ο ι σ α α σ τ ρ α α α α σ ι και φ α τ η η τ ω ν α λ ο

γων α να α α κε κλι ι σαι ο δρα κι συ υν ε ε ε

χων πα αν τα γης τα α πε ε ε ρα α α α τα

τοι αυ τη η γαρ οι κο νο ο μι ι ι α α ε ε

γνω σθη η σου η ευ σπλαγχνι ι ι ι ι α Χρι ι στε ε

ε ε το με γα α ε ε ε λε ε ος δο ο ο

ο ο ξα α α α σοι

* το μυ στη ρι ι ον Κυ ρι ι ε ε αι

κα τε ε πλη η ητ το ο ο ο ο ον το

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος ἦ Γα

Δ ο ξ α α Πα τρι ι ι ι και αι Υι υι υι ω x̣q̣

και α γι ι ω Πνε ε ευ μα α τι ι πq̣ TEKCTE

Κ αι νυν και αι α α ει και εις τους αι ω ω νας των

αι αι ω ω ω νων α α μη ην πq̣ TEKCTE

ω σφη ει πε ε η η η μιν x̣q̣ πω ως

ε εκ των α α γι ι ι ω ων ην πα α ρε ε ε ε

λα α βες Κο ο ο ο ρη ην πq̣ εγ κυ ον φε ε ε ε

ρει εις εν Βη θλε ε εμ η ε γω φη σι τους προ φη

τα ας ε ε ρευ νη η η η σας x̣q̣ και χρη μα τι σθεις υ

πο ο ο ο α αγ γε ε ε λου x̣q̣ πε πει ει σμαι ο τι

Θε ο ο ο ον γε εν νη η η σει η Μα

ρι ι ι ι ι α α νε ερ μη νε ε ε ευ

τω ως ου ου ου ει εις προσ κυ υ νη σι ιν μα γοι εξ α

να το λω ων η η ξου ου σι συ υν δω ω ω ροις τι μι

ι ι οις λα α τρε ε ε ευ ο ο ο ον τε ες ο

σαρ κω θει ει ει εις δι ι η η η μας Κυ υ υ

ρι ε ε δο ο ο ο ο ξα α α σοι οι οι

οι η

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης [προκείμενον](#) Λουκάς Λουκά

Ἔγρας' ἰδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Δευ τε πιστοι ε παρ θω ω με εν εν θε ε ε

ε ε ως και κα τι δω με ε ε εν συ υ γ κα τα α

α βα α α σι εν θε ι ι κη ην α νω ω θεν εν

βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α

νωσ και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω προσ

εν ε εγ κω μεν α ρε τα α ας αν τι μυ υ

υ υ ρου προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως

των γε νε θλι ι ι ων τα α ας ει εισ ο ο ο

δου ουσ ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα α των

κρα α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι στοι ο ις δο

ο ξα Θε ω ω τω εν Τρι α α α α δι ^{π 9} δι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε ε πε φα α

α α α α α α α α νη η η ^{π 9} τον Α

δαμ εκ λυ τρω ω σα α σθαι ^η της αρ χε γο νου α ρας

ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος ^{π 9}

Ἦχος δὲ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.106*

^χ Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει ^{π 9} και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ε ος ^{π 9}

α κου ε ε ου ρα α νε ^{Δ δ} και εν ω τι ι

ι ζου ου η η η γη ^{π ρ} σα λευ θη η τω τα

θε με ε ε ε λι ι ι ι α ^{π ρ} ε πι λα βε τω ω

τρο ο μος τα α κα α τα α χθο νι α α ^Δ ο τι ο Θε

ος τε και αι κτι ι στης ^Δ σα α αρ κο ος εισ ε δυ

πλα α α α α σιν ^{π ρ} και ο κρα ται αι α κτι ι σας χει

ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ν ^Δ σπλαγ χνο ον ο ο ρα

α α ται πλα α α α σμα α α α τος ^{π ρ} ω βα θο ος

πλου ου ου ου του και σο φι ι α ας και γνω ω σε

ω ως Θε ε ε ου ^{π ρ} ως α νε ξε ρευ νη η τα τα

κρι ι μα τα α αυ του ^Δ και α νε ξι χνι α στοι οι

οι αι ο ο δοι αυ του ου ⁶λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ π ῥ Πα

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.107*

Δ ο ο ο ο ο ξά Πα α τρι ι και Υι υι ω ^Δα

και α γι ι ω ω ω Πνε ευ μα α α τι ^π9 ^πε

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω ω νας των αι ω

ω νων α α α α μην ^π9 ^πε

Δ ε ε ευ τε χρι στο φο ο ο ο ροι οι λα α

οι ^χ9 κα τι ι δω μεν θα α α α αυ μα ^χ9 πα σαν

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον και ε ευ σε βω ω ως προ οσ κυ νου ου

ου ουν τες πι ι σται α α νυ υ μνη η η η

η σω ω ω μεν ση μερον προ ος Βη η θλε ε

εμ εγ κυ μο νου σα α χο ο ρη πα ρα γι ι

ι ι νε ε ε ε ται του γεν νη η σαι αι τον Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο ροι δε α αγ γε ε

λω ω ω ω ω ω ν προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου

λου ου ου ου σι και τα αυ τα βλε ε ε ε ε

πων ε βο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

α α α α α α α Ι ω ση ηφ ο μνη

η η η η η η η η η η στω ω ω ω

ωρ ^{χ̣ḡ} τι το εν σοι ξε ε ε ε ε ε νο ον ^{χ̣ḡ} μυ υ υ

στη η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε ^{π̣ḡ} και πω ως με

ελ λεις λο χε ε ε ε ευ σαι ^{χ̣ḡ} η α πει ρο

ζυ υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι ις ^{π̣ḡ}

προκείμενον

Στεφάνου Λαμπαδαρίου

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος ḡ Πα̣

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300*

Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε

ε ε ως ^{π̣ḡ} και κα τι δω με ε ε εν συγ κα τα α α

βα α α σι ιν ^ḡ θε ι ι κη η α νω ω θεν εν

Βη θλε εμ προ ος η μα α ας ε εμ φα α α

νωσ ^{π ρ} και νουν κα θαρ θεν τε ες τω ω βι ι ω ^{π ρ} προσ εν

εγ κω ω μεν α ρε ε τα α α ας αν τι μυ υ υ υ

ρου ^{π ρ} προ ευ τρε πι ι ι ζον τες πι ι στως ^{π ρ} των

γε νε θλι ι ι ων τα α α ας εις ο ο ο δου

ους ^{π ρ} ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα των κρα

α α ζο ο ο ον τες ^{π ρ} εν υ ψι ι στοι οις δο ο

ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι ^{π ρ} δι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε επ ε φα α

α α α α α α α α νη η η η ^{π ρ} τον Α

δαμ εκ λυ τρου ου με ε νος ^η της αρ χε γο νου α

ρας ως φι λα α αν θρω ω ω ω πος ^{π 9}

Ἦχος δὲ Πα

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.300*

^χ **Ο** Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος ^χ εξ ο ο ο ρους κα τα α σκι ι ι ου δα

σε ε ε ε ως ^{π 9}

Α κου ε ε ου ρα α νε και ε εν ω ω τι ι ι

ζου ου η η η γη ^{π 9} σα λευ θη τω ω τα α θε με

ε ε λι ι ι ι α ^{π 9} ε πι λα βε τω ω τρο ο ο

μος τα α κα α τα χθο νι α α ^{δλ} ο τι ο Θε ος τε και

 αι κτι στης σα α αρ κο ος εισ ε δυ πλα α α α

 α σιν ^{π 9} και ο κρα ται αι α κτι σας χει ει ρι ι την

 κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον ο ο ρα α α ται πλα

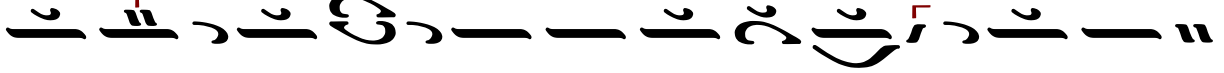
 α α σμα α α α τος ^{π 9} ω βα θο ος πλου ουου ου ου

 του και σο φι ι α ας και γνω ω σε ω ως Θε ε ε

 ου ^{π 9} ως αν εξ ε ρευ νη η τα τα κρι ι μα

 τα α αυ του και αν εξ ι χνι α στοι οι οι αι ο ο

 δοι α αυ του ου ^{6 λκ}

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα̣

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι π ρ

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην π ρ

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα

α οι κατ ι δω με εν θα α α α αυ μα πα σαν χ ρ

ε εν νοι οι αν εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου π ρ

ου ουν τες πι στει α αν υ υ μνη η η η η π ρ

σω ω ω ω μεν ^{π ρ} ση μερον προ ο ος Βη θλε ε εμ ^{χ ρ}

εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε

ε ε ε ται ^{Δ ρ} του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ υ

ρι ι ι ι ον ^{π ρ} χο ροι δε α αγ γε λω ω ω ω

ω ων προ ο τρε ε ε ε ε ε χου ου ου λου ου

ου ου σι ^{π ρ} και ταυ τα α βλε ε ε ε ε πων ε

βο ο ο ο ο ε βο ο ο ο ο α Ι ω

ση ηφ ο μνη η η η η η η η η η η στω ω

ω ωρ ^{χ ρ} τι το εν σοι ξε ε ε ε νο ον ^{χ ρ} μυ υ υ στη

η ρι ο ον Παρ θε ε ε ε νε ^{π ρ} και πω ως με ελ

ἄλλοι ἔχουσιν ἑπειροζυ

υγος δααμαλιιιιιις

προκείμενον

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ ἀΰχορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.340#

Δευτεπιστοι επαρωμεν ενθεεεε

ως και κατι δωμεεενσυγκαταααβααα

σιν θεεικηην ανωθεν εν Βηθεεμ

προσημααααςεεμφααανως

και νουνκαρθεν τε εστω βιιω προσεν

εγκωωωωμεν αρεετααααςααντιμυ

υ υ υ ρου ^{π ρ} προ ευ τρε πι ι ζον τες πι ι στως

των γε νε θλι ι ι ω ων τα α α ας ει ει σο

ο ο δου ους ^{π ρ} ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα τω

ων κρα α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οισ δο

ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α α δι ^{π ρ}

δι ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε επ ε φα

α α α α α α α α α νη η η η ^{π ρ} τον

Α δαμ εκ λυ τρου μεε νος ^{π ρ} της αρ χε γο νου α ρας ω ως

φιλ α α α αν θρω ω ω ω πος ^{π ρ}

Ἦχος Πα

Ο Θεος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ε ος

α κου ε ε ου ρα α νε και ε ε νω ω τι ι ι

ζου ου η η η γη σα λευ θη τω ω τα α θε

με ε ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω

τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο νι α α ο τι ο Θε

ος τε και αι Κτι ι στης σα α αρ κο ος ει σε ε ε

δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι σας

χει ει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλα αγ χνον ο ο ρα

α α ται αι αι πλα α σμα α α τος π ω ω βα α

θο ος πλου ου ου ου του και σο φι ι α ας και γνω

ω ω σε ω ως Θε ε ε ου ως αν εξ ε ρευ νη

η τα τα χρι ι μα τα α αυ του και αν εξ ι

χνη α στοι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.342#

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην **π q**

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι λα α

οι κατ ι δω με εν θα α α αυ μα **χ q** πα α σαν

ε εν νοι οι αν ε εκ πλη ητ τον και αι αι συν ε ε

ε ε χον και ευ σε ε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου

ου ουν τες **π q** πι ι στει α αν υ υ μνη η η η

η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ος Βη η θλε ε

εμ εγ κυ μο νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι

ι ι νε ε ε ε ται του γεν νησαι αι αι τον Κυ

υ υ υ υ ρι ι ι ι ον ^{π ρ} χο ροι δε Α αγ γε

ε ε λω ω ω ων προ ο ο ο τρε ε ε ε ε ε ε

χου ου ου ουου του ου ουου σι ^{π ρ} και ταυ τα α βλε ε

ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ο ε ε βο ο ο

α ^{χ ρ} Ι ω ση ηφ ο μνη η η η η η η

η η η στω ω ω ωρ ^{χ ρ} τι το εν σοι οι ξε ε

ε ε ε νο ον ^{χ ρ} μου υ υ στη η ρι ο ο ον Παρ θε

ε ε ε νε ^{π ρ} και πως με ελ λειεις λο ογ χε ε

ε ευσαι ^{χ ρ} η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα λισ ^{Δ δ}

^{π ρ} λι ι ι ι ι ι ις ^{π ρ}
τὸ τέλος

ἄρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.184*

Δ ευ τε πι στοι ε παρ θω ω με ε ε εν ε εν θε

ε ε ως και κα τι ι δω ω ω με ε ε εν

συ υγ κα τα α α α βα α α α α σι ι ιν

θε ι ι κη η ην α α α νω ω ω ω ω ω ω

θε ε εν εν Βη θλε εμ προς η μα α α ας ε εμ φα

α νω ως και νου ουν κα α α θαρ θε εν τες

τω βι ι ι ι ω ω προσ εν ε εγ κω ω ω ω με

ε ε εν α ρε τα α α ας α αν τι ι μυ υ υ

υ υ υ υ υ ρου προ ευ τρε πι ζο ον τε ες

πι ι ι στω ως των γε νε θλι ι ι ι ων τα

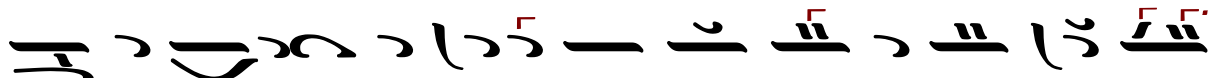
α α ας εισ ο ο ο ο ο δους ε πι των ψυ

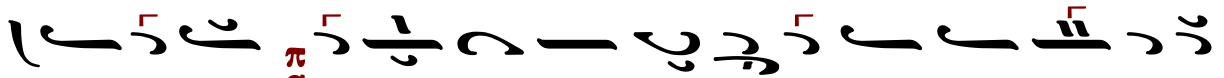
χι κων θη σου ρι σμα α των κρα α α α

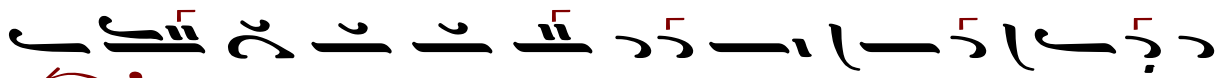
ζο ο ο ον τες εν υ ψι ι ι ι στοις δο ο ο

ο ξα α Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α α

α α δι δι ου εν αν θρω ποι οις ευ δο κι ι α

ε ε πε φα α α α α α α α α α

α α νη η η η η τον Α δα α α αμ ε εκ

λυ υ τρω ω ω ω σα α α α σθαι αι αι της αρ

χε γο νου α ρας ως φι λα α α α α

α αν θρω ω ω ω προς π ρ

ἦχος δ'

Ὁ Θεὸς ἀπὸ Θαμῶν ἤξει καὶ ὁ ἅγιος ἐξ ὄρους κατασκίου δασέος.

Ἄκουε οὐρανέ, καὶ ἐνωτίζου ἢ γῆ· σαλευθήτω τὰ θεμέλια, ἐπιλαβέτω τρόμος τὰ καταχθόνια· ὅτι ὁ Θεός τε καὶ [κτίστης/πλάστης], σαρκὸς εἰσέδου πλάσιν· καὶ ὁ κραταιᾶ κτίσας χειρὶ τὴν κτίσιν, σπλάγχχνον ὁρᾶται [πλάσματος/σήμερον]. Ὡ βάθος πλούτου, καὶ σοφίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ.

ἦχος δὲ Πα

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.186*

Ὁ Θε ος α πο Θαι μαν η ξει και ο α

γι ος εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ε ος

α κου ε ε ου ρα α α νε ε και εν ω τι ι

ι ι ζου η η γη η η η σα λευ θη η

η τω ω τα α θε με ε ε ε ε ε ε λι ι

ι ι α ^{π ρ} ε πι λα βε ε τω ω ω τρο ο ο

ο μο ος τα α α α κα τα α χθο νι ι α α ^δ ο ο

τι ι ο Θε ε ο ο ος τε ε και αι πλα α α α α α

στης σαρ κο ο ος εις ε ε δυ υ πλα α α α α

α α σιν ^{π ρ} και ο κρα ται αι α κτι ι ι ι ι σας χει

ρι ι τη η ην κτι ι ι ι ι ι ι ι σιν σπλα α

αγ χνον ο ρα ται αι ση η η η η με ε ρον ^{π ρ}

ω βα α α α α θο ος πλου ου ου ου του ^{π ρ}

και σο φι ι α ας και γνω ω σε ε ως Θε ε ου ου ^{ε λ} ως αν

εξ ε ρε ε ευ νη η η η τα α α ^{ε λ} τα κρι

μα α τα α α αυ του ου ου ου ⁶ και αν εξ ι

χνι ι α στοι οι οι οι αι ο ο δοι οι α αυ του

⁶
ου ^λ

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἦχος πλ.α'

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Δεῦτε χριστοφόροι λαοὶ κατίδωμεν, θαῦμα πᾶσαν ἔννοιαν, ἐκπλήττον καὶ συνέχον καὶ εὐσεβῶς προσκυνοῦντες, πίστει ἀνυμνήσωμεν. Σήμερον πρὸς τὴν Βηθλεέμ, ἐγκυμονοῦσα κόρη παραγίνεται, τοῦ γεννηῆσαι τὸν Κύριον· χοροὶ δέ, ἀγγέλων προτρέχουσι. Καὶ ταῦτα βλέπων ἔβόα, Ἰωσήφ ὁ μνήστρω· Τὶ τὸ ἐν σοὶ ξένον μυστήριον Παρθένε; καὶ πῶς μέλλεις λοχεῦσαι, ἢ ἀπειρόζυγος δάμαλις;

ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα̣

Πέτρου Φλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.187*

Δ ο ο ο ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και

αι Υι υι ω ω ^{χ̣ ῥ̣} και α γι ι ι ι ι ι ι ω ω Πνε

ε ε ε ε ε ευ μα α α α α λα α α α τι ^{π̣ ρ̣}

Και νυν και αι α ει ει και εις τους αι ω ω νας

των αι αι ω ω νω ω ω ω ω ων α α

μην π ρ

Δε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα α

οι κα α τι ι ι δω ω ω ω μεν θα αυ μα α

πα σαν ε εν νοι οι οι αν εκ πλη η η ητ τον και

συ υν ε ε ε ε ε ε ε χον και ευ σε βω

ω ως προ οσ κυ υ νου ου ου ου ου ουν τες

πι ι ι σται α α νυ υ μνη η η η η η η σω

ω ω ω ω λω ω ω ω μεν ση η η η

η η η με ε ρον προστη η η ην Βη η θλε ε ε

εμ εγ κυ μο νου ου σα α κο ο ο ο ρη η η η

πα ρα γι ι ι ι νε ε ε ε ε ται του γε εν νη

η σαι αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον χο

ροι οι δε ε α αγ γε ε λω ω ω ω ω ν προ ο

τρε ε χου ου ου ου ου λου ου ου ου σι και ταυ τα α

βλε ε ε ε επων ε βο ο ο ο χο ο ο ο ο

ε βο ο ο ο ο α Ι ω ση η φ ο μνη

η η η η η η η η η η στω ω ω ω ω ρ τι ι το

ε εν σοι οι οι οι ξε ε ε ε ε νον μυ στη η ρι

ι ι ο ον Παρ θε ε ε ε ε ε ε ε ε νε και

πω ως με ελ λεις λο ο χε ε ε ε ευ σαι η α

πει ρο ζυ υ γος δα α α αμα λι ι ι ι ι ι

ι ι ις π ρ

προκείμενον

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀρχεται δ' α' χορός

Ἦχος Πά

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.310*

Δ ευ τε πιστοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε ως και κα

τι δω με ε ε εν συ υγ κα τα α α α βα α α σι ιν

θε ε ι ι κη ην α νω ω θεν εν Βη θλε ε εμ

προ ος η μα α ας ε εμ φα νως και νουν κα

θαρ θε εν τες τω ω βι ι ω προσ εν ε εγ κωω

μεν α α ρε ε τα α α ας α αν τι μυ υ υ ρου

πρo ευ τρε πι ζον τες πι στω ω ως των γε

νε θλι ι ι ων τα α α ας ει εισ ο ο ο δου ους

ε πι των ψυ χι κων θησαυ ρι σμα των κρα α α

ζο ο ον τες εν υ ψι ι στοι οις δο ο ο ξα α

Θε ω ω ω τω ε εν Τρι α α α δι δι

ου εν αν θρω ω ποις ευ δο κι α ε ε πε φα α α

α α α α α α α α νη η η η η τον Α δαμ

εκ λυ τρω ω σαα σθαι της αρ χε γο νου α ρα ας

ως φι λα α αν θρω ω ω προς ^πρ

Ἦχος δὲ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.311*

^χ Ο Θε ος α πο Θαι μαν η ξει ^πρ και ο α

γι ος ^χ ^πρ εξ ο ρους κα τα σκι ου δα α σε ε

ε ος ^πρ

α κου ε ε ου ρα νε και ε νω ω τι ι ι

ζου η η η γη ^πρ σα λευ θη η τω ω τα θε με

ε ε λι ι ι α ^πρ ε πι λα βε τω ω τρο ο ο

μος τα α κα α τα χθο νι α α ^δ ^σ ο τι ο Θε ος τε και

αι πλα α α στης σα α αρ κο ο ο ος ει εισ ε ε ε

δου υ υ πλα α α σιν ^π και ο κρα ται α κτι

ι ι σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι σι ιν σπλαγ χνο ον

ο ο ρα α α ται πλα α α α σμα α α τος ^π

ω βα θο ος πλου ου ου του ^π και σο φι ι ι α

ας και γνω ω ω σε ε ε ως Θε ε ε ου ^π ως α

νε ξε ρευ νη η τα τα κρι μα τα αυ του ^Δ και α

νε ξι χνι α στοι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου ⁶

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ᾠ Πα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.312*

Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι

Υι ω ω και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α

τι

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

ω ω νων α α α α μην

Δ ε ε ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο

ροι λα οι κα τι ι δω με εν θα α α α αυ μα

πα α σαν ε εν νοι οι οι αν εκ πλη ητ τον και αι

συν ε ε ε χον και ε ευ σε βω ω ω ως

προ οσ κυ νου ου ουν τες πι ι στει α αν υ υ μνη

η η η η σω ω ω ω μεν ση με ρον προ ο ο ος

Βη θλε εμ ^{χ₉} εγ κυ μο ο νου ου σα Κο ο ο ρη

πα ρα γι ι ι νε ε ε ται του γεν νη η σαι

αι τον Κυ υ υ υ υ ρι ι ι ον ^{π₉} χο ροι δε α αγ γε

λω ω ω ων προ ο ο τρε ε ε ε ε ε ε ε χου ου ου ου

λου ου ου ου σι ^{π₉} και ταυ τα α βλε ε ε πων ε ε

βο ο ο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μνη η η η η

η η η η η η στω ω ω ω ρ ^{ο_{χ₉}} τι το ε εν

σοι οι ξε ε ε ε ε ε ε ε νον ^{χ₉} μυ υ υ στη η ρι

ο ον Παρ θε ε ε ε νε ^{π₉} και πως μελ λεις λο ο χε ε ευ

σαι η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα λι ι ι ι ι ι

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

ἀρχεται δ' α' χορὸς

Ἦχος ᾠ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.257/2980*

* Δευ τε πι στοι ε παρ θω ω μεν ε εν θε ε ε

ε ε ως και κα τι δω ω μεν συγ κα τα α βα α σι ιν

θε ι ι κη ην α νω ω θεν εν Βη θλε εμ προ ος η

μα α ας ε εμ φα α α νως και νουν κα α θα αρ θε

εν τες τω βι ω προσ ε νε εγ κω ω μεν α ρε

τα α ας αν τι μυ υ υ ρου προ ευ τρε πι

ι ζον τες πι ι στως των γε νε θλι ων τας ει εισ

ο ο δους ε πι των ψυ χι κων θη σα αυ ρι ι

σμα α α των κρα α α α ζο ο ο ον τες εν υ ψι

ι στοι οις δο ο ο ο ξα Θε ε ω ω ω τω ε εν Τρι α

α α α δι δι ου εν αν θρω ω ω ποις ευ δο κι α

ε ε πε φα α α α α α α α α νη η η

η τον Α δαμ εκ λυ τρω ω σα α σθαι της αρ χε

γο νου α ρας ω ως φι λα α αν θρω ω ω ω προς

* Δ ε ε ε ευ τε πι ι στοι ε παρ θω ω ω με εν

εν θε ε ε ε ως ...

Ἦχος δὲ Πα

Ο Θεος ἀποθαίμαν ἡ ξει⁶ και ο α

γιος ἐξ ο ρους κατα σκι ι ι ου ου δα σε ε

ε ε ος

Ακου ε ε ου ρα α νε και ε εν ω ω τι ι ι

ζου ου η η η γη σα λευ θη η η τω ω τα α

θε με ε ε λι ι ι ι α ε πι λα βε τω ω

τρο ο ο μος τα α κα α τα χθο ο νι α α ο τι ο

Θε ος τε και αι πλα α α στης σαρ κο ος εισ ε ε

δυ πλα α α α α σιν και ο κρα ται αι α κτι ι

σας χει ρι ι τη ην κτι ι ι σιν σπλαγ χνον ο ρα α α

ται αι αι πλα α σμα α α τος ^{π ρ} ω βα θο ος

πλου ου ου ου του ^{π ρ} και σο φι ι ι ι ας και γνω

ω ω σε ω ως Θε ε ε ου ^{π ρ} ως α νεξ ε ρευ νη

η τα τα κρι ι [♂] μα τα α αυ του [♂] και α νεξ

ι χνι α α στοι οι οι οι αι ο ο δοι α αυ του ου [♂] ^{β λ}

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἦχος λ̣ π̣ ῥ̣ Πα

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.259/2983*

[♂] Δ ο ο ο ο ο ξα α Πα α τρι ι ι ι και αι Υι

ι [♂] ω ω ^{χ ρ} και α γι ι ι ω Πνε ευ μα α α τι ^{π ρ}

[♂] Κα νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω ω

ω νω ων α α α μην π ρ

Δ ε ε ευ τε ε χρι στο φο ο ο ο ο ροι οι λα οι

οι κα τι δω με εν θα α α α αυ μα πα σαν

ε εν νοι οι αν εκ πλη ητ τον και αι συν ε ε ε

ε χον και ευ σε βω ω ω ως προ οσ κυ νου ου ου

ουν τες πι στει α α νυ υ μνη η η η σω ω ω

μεν ση με ρον προ ος Βη η θλε ε εμ εγ κυ μο

νου σα α Κο ο ο ρη πα ρα γι ι ι νε ε ε ε

ται του γεν νη σαι αι τον Κυ υ υ υ ρι ι ι ι

ον χο ροι δε α αγ γε ε λω ων προ ο τρε ε ε ε

ε ε ε χου ου ου του ου ου ου σι και ταυ τα α

βλε ε ε ε πων ε βο ο ο ο ο ο ο ε

ε βο ο ο α Ι ω ση ηφ ο μνη η η η

η η η η η η στω ω ω ωρ τι το εν σοι

οι ξε ε ε ε ε νο ον μυ στη η ρι ο ον

Παρ θε ε ε ε νε και πω ως με ελ λεις λο ο χε ε

ε ε ευ σαι η α πει ρο ζυ υ γος δα αμα

λι ι ι ι ι ι ις

προκείμενον

Ὡρα θ' ιδιόμελα

Πέτρου Ἐφεσίου

Ε ξ ε πλητ τε το ο ο Η ρω ω ω δης ο

ρω ων των μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω

θυ μω νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι

βο λο γει το ο δι α στη μα α μη τε ρες η τε

κνου ου ουν το ο και η α ω ω ρος η λι κι

ι α των βρε ε φω ων πι κρω ς κα τε ε θε ρι ζε

το ο μα ζοι εξ η ραι νο ον το και πο ο ροι

γα λα α κτο ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελλο ο ον το

με γα α η ην το δει νο ον δι ο ο ευ σε βω ως πι ι

στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω

μεν του ουΧριστου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένη, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἐβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὄρωῦν με ἔγκυον, στυγνάξεις καὶ ταράττη [ταράσσεσαι], ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρα νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὄνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ἠυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεῖς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

ἦχος Δι'

Πέτρου Ἐφεσίου
Δοξαστάριον 1820 σ.110*

Κυριε εισακηκοα την ακοην σου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και αι αι εξεστην

ου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και αι αι εξεστην

ου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και αι αι εξεστην

ου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και αι αι εξεστην

ου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και αι αι εξεστην

ου και εφοβηθην κατενοησα τα εργα σου και αι αι εξεστην

το ο ον τι ο ρων με ε εγ κυ υ υ

ον στυ γνα ζεις και αι αι τα α ρα α α τ τη α γνο

ω ων ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ υ

στη η η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο

ο βον α α α α πα α α αν τα το πα ρα δο

ο ο ξον ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω ω

ω ω ων Θε ε ο ος κα α α τει σι ι γαρ ε πι

γης δι ι ε ε λε ε ε ον εν τη ε μη

η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε

ε λα α α βε ε ε ε το ο ον περ τι ι κτο

με ε ε νο ον ο ψει ω ω ως ηυ δο ο

ο ο κη η η η σε και της χα ρας πλη η

η η η η σθει εις προσ κυ νη η η η σεις ω ως

κτι ι ι στη η η ην σου ον αγ γε λοι οι οι υ

μνου ου σιν α α παυ στως και αι δο ξα α

α α ζου ου ου ου σι *χρηός β'* συν Πα τρι και α γι

ι ω Πνε ε ευ μα α α α τι

* στυ γνα ζεις και αι τα ρα α ατ τε σαι α

γνο ω ων ο ο λως

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι και Υι υι ω και α γι ι ω

Πνε ευ μα α α τι π̣ε

Κ αι νυν και α α ει Δ και εις τους αι ω ω ω νας των

αι ω ω νων α α α α μην π̣ε

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανούς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ἑτίχον

Σ η η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ε ε νου Δ ο δρα κι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι

ι ι σιν π

Ρ α κει κα θα α περ βρο ο το ος σπα α αρ γα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α α

φης π

Θ ε ο ο ος εν φα α α τνη α να κλι ι ι νε

ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου ρα α

νους πα α λαι κα ατ α α αρ χας π

Ε κ μα ζω ων γα λα α τρε ε φε ε ε ε ται ο

εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρη η σας τω

ω λα α α ω π

Μ α γου ου ους προ ο οσ κα α λει ει ει ται ο

Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας

Δ ω ρα α α του ου ου των αι αι αι ρει ο Υι

υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου μεν σου ου την Γε ε εν να αν Χρι

ι ι στε

Δ ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ν και τα θει ει α α σου

Θε ε ο φα α α νει ει α α α α α α

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω δης ο ρων των

μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω θυ μω

νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η κρι βο

λο ο γει το ο δι α στη μα α μη τε ρες η

τε ε κνου ου ουν το ο και η α ω ω ρος η λι

κι ι α των βρε ε φων πι κρως κατ ε ε θε ρι ζε

το ο μα ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα

λα α κτο ος συν ε ε στε ε ε ελλο ο ον το με γα α η

ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ

υν ελθο ο ον τε ες προσκυνησωμεν του ουΧρι

στου τη ην γε ε ε εν η η η σιν

Ἦχος Δι

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
Ι.Μ.Γρηγορίου 2005 σ.303*

Κυριε εισακηχοατην ακοην

σου και εφοβηθην κατενοησαταεερ

γα σου και αι αι εξεεστην

Οτε ειωωσηφ Πααρθενεελυπηεετι

τρωωωωωσκεεεετοπρος Βη

θλεεεμαααπαιαιαιρωωνεβοααςπρος

α αυ τον τι ο ρων μεεεεγκυυυον

στου γνα ζεις και τα ρα α α α α ατ τε ε ε

εσαι α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι

ι ι κτον μυ στη η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο

θου φο βον α α α πα α α αν τα το πα ρα

δο ο ο ξον ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ος κα α α τει σι ι

γαρ ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ε ον

εν τη ε μη η η μη η τρα α α νυν και

σα αρκα α προσ ε λα α βε ε ε ε το ο ον πε ερ

τι ι κτο με νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η

η η σε και της χα ρα α α α α α ας

πλη η σθει εις προσ κυ νη η η η σεις ως κτι ι στη

η η ην σου ον αγ γε λοι οι οι υ μνου ου σιν

α α παυ στως και δο ξα α α ζου ου ου ου

σι χορὸς θ' συν Πα τρι και Α γι ω ω Πνε ε ευ

μα α α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἀρχεται δ' ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Και αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ωνας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῆ οὐσία ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ἑστίχον

δίχορον Ἦχος λ π Πά

Στεφάνου Λαμπαδαρίου
Μουσική Κυψέλη Β'
I.M.Γρηγορίου 2005 σ.304*

Ση η με ε ε ε ρο ον γεν να α ται αι εκ

Πα αρ θε ε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι ι ι

τη ην πα α α σαν ε ε ε ε χω ων κτι ι ι ι

ι ι ι ι σιν

Ρ α α κει κα θα α α α περ βρο ο το ο ο ος

σπαρ γα α νου ου ου ου ου ου ου ται ο τη ου σι ι

ι ι α α α α α να α α α α α να α

π
φης

Θ ε ος ε εν φα α α α ατ νη α να κλι

νε ε ται αι ο στε ρε ω ω ω σα ας τους ου

ρα α νου ου ου ους πα α α α λαι αι αι κα

α ατ α α α α α αρ χας

Ε χ μα ζω ων γα λα τρε ε φε ε ε ε ται ο

εν τη ε ρη η η η μω ω μα α α α α αν

να ομ βρι ι ι ι σααας τω ω ω ω λα ω π

Μ α α γουους προσ κα α λει ει ει ει ει ει

ται ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι

ι ι ας π

Δ ω ω ω ω ρα α του ου ου των αι αι αι αι

ρει ει ο Υι υι ος τη ης Πα αρ θε ε ε ε

ε ε ε ε νου π

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου με εν την Γε ε ε

ε εν να α α α α Χρι ι στε π

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου με ε ε εν

σου την Γε ε ε ε ε ε εν να α α α α αν

Χρι ι στε

Π ροσ κυ νου ου ου με ε ε εν σου την

Γε ε εν ναν Χρι στε ε ε Δει ει ει ει ει ξον η η

μι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ν και τα

θει α σου Θε ε ο φα α α νει ει ει ει α α α

α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιορείτης

προκειμένον

Λουκάς Λουκά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου

ἄρχεται ὁ β' χορός

Ἦχος Γα

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.343#

Ε ξ ε πλητ τε το ο ο Η ρω ω ω ω δης ο

ρων των Μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και

τω θυ μω νι ι κω με ε νος του ου ε ε ε ε ε

τους η χρι βο ο λο ο γει ει το ο δι α στη μα

α μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν το ο και αι η α

ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε φων πι

κρω ω ως κατ ε ε θε ρι ζε το ο μα ζοι ε ξη

ραι νο ον το και αι πο ο ροι γα α λα α κτο ο

ο ος συ υν ε ε στε ε ε ελ λο ο ον το με

ε γα α η ην το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι

στοι οι συ υν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη

σω ω μεν του ου Χρι ι στου ου τη ην γε ε ε εν νη

η η σιν

Ἦχος Δι

Παναγιώτου Κηλιτζανίδου
Δοξαστάριον 1886 σ.344#

Κ υ ρ ι ε εισ α κη κο α την α κο ην

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ερ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε νε ε λυ

πη η ε ε τι τρω ω ω ω σκε ε ε ε

το προς Βη θλε ε ε εμ α α α παι αι αι ρω ων

ε βο ο α ας προ ος α αυ το ο ο ον τι ο ρων

με ε ε ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις και τα

ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο ο ω ων ο

ο ο λως το εν ε ε μοι φρι ι ι ι κτον μυ στη η η

ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου ου φο ο βον

α α α α πα α α αν τα το πα ρα α

α δο ο ξον ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ο ο ος κα α α τει σι ι

γαρ ε πι γη ης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε

μη η η η μη η τρα α α νυ υν και σα αρ

κα α προσ ε ε λα α α βε ε ε ε το ο ο ον

πε ε ερ τι ι κτο ο με ε νο ον ο ψει ει ω

ως ηυ δο ο ο ο κη η η η σε και της

χα ρας πλη η η η η η η η σθει εις προσ κυ υ

νη η η η σεις ω ως Κτι ι ι ι στη η η ην

σου ον Αγ γε ε ε λοι οι οι υ μνου ου σιν α α

παυ στω ως και αι δο ξα α α ζου ου ου ου

ου σι ^{χορός 6'} συν Πα τρι και α γι ι ω ω Πνε ε

ευ μα α α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υν και α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῆ οὐσία ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ἑτίχον

δύχορον Ἦχος λ π Πά

Παναγιώτου Κηλτζανίδου
Δοξαστᾶριον 1886 σ.346#

Σ η η με ρον γε εν να ται αι αι ε ε εκ Πα αρ θε

ε ε νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων

ⲕⲧⲓ ⲓ ⲓ ⲓ ⲥⲓⲛ ⲡ

κτι ι ι ι σιν

Ⲡ ⲁ ⲁ ⲕⲉⲓ ⲕⲁ ⲑⲁ ⲁ ⲡⲉⲣ ⲃⲣⲟ ⲧⲟⲥ ⲥⲡⲁ ⲁ ⲁⲣ Ⲓⲁ ⲁ ⲛⲟⲩ

α α κει κα θα α περ βρο τος σπα α αργα α νου

ⲟⲩ ⲟⲩ ⲧⲁⲓ ⲟ ⲧⲏ ⲟⲩ ⲥⲓ ⲓ ⲓ ⲁ ⲁ ⲁ ⲛⲁ ⲁ

ου ου ται ο τη ου σι ι ι α α α να α

ⲁ ⲡⲏⲥ ⲡ

α φης

Ⲑ ⲉ ⲟ ⲟ ⲟⲥ ⲉⲛ ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲧⲏⲏ ⲁ ⲛⲁ ⲕⲗⲓ ⲓ ⲓ ⲛⲉ

ε ο ο ος εν φα α α τνη α να κλι ι ι νε

ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁⲓ ⲟ ⲥⲧⲉ ⲣⲉ ⲱ ⲥⲁⲥ ⲧⲟⲩⲥ ⲟⲩ ⲣⲁ

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω σας τους ου ρα

ⲁ ⲛⲟⲩⲥ ⲡⲁ ⲁ ⲁ ⲗⲁⲓ ⲁⲓ ⲁⲓ ⲕⲁ ⲁ ⲧⲁ ⲁ ⲁⲣ ⲕⲁⲥ

α νους πα α α λαι αι αι κα α τα α αρχας

ⲉ ⲕ ⲙⲁ Ⲓⲱ ⲱⲛ Ⲓⲁ ⲗⲁ ⲧⲣⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲡⲉ ⲉ ⲉ ⲉ ⲧⲁⲓ

ε κ μα ζω ων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ⲟ ⲉⲛ ⲧⲏ ⲉ ⲣⲏ ⲏ ⲏ ⲏ ⲙⲱ ⲙⲁⲛ ⲛⲁ ⲟⲙ ⲃⲣⲏ ⲏ ⲏ ⲥⲁⲥ

ο εν τη ε ρη η η η μω μαν να ομ βρη η η σας

ⲧⲱ ⲱ ⲗⲁ ⲁ ⲁ ⲱ ⲡ

τω ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη σι ι ι ι ας π

Δ ω ω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει

ο Υι υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου π

Π ροσ κυ νου με εν σου ου την γε ε ε εν να

αν Χρι ι ι στε π

Δ ει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ν και τα θει ει α α σου Θε ε ο φα χ

α α νει ει α α α α α α Δ ς

προκείμενον

Πέτρου Φιλανθίδου

Ε ξ ε πλητ τε ε το ο ο ο ο ο Η η ρω ω ω

ω δη η ης ο ρων των μα α γων των τη ην ε ευ σε

ε βει ει ει αν και τω ω θυ υ μω νι

κω ω ω ω με ε νι κω ω ω με ε νος του

ε ε ε ε του ου ους η χρι βο λο ο ο ο γει

ει ει ει ει το ο δι ι α α α α α α

α α α στη η μα μη τε ε ρε ες η τε ε

κνου ου ου ου ου ουν το και η α α ω ω ρο

ο ο ος η η λι ι κι α α των βρε ε φων πι

κρως κα α α α α τε ε ε θε ρι ι

ι ι ζε ε ε ε το μα ζοι οι οι οι οι ε

ξη ραι αι αι αι αι αι αι νο ον το και πο ο

ο ο ροι οι οι οι γα α λα ακτο ο ο ος συ υν ε ε

ε στε ε ελ λο ο ο ο ον τοο ο με ε ε ε

γα α α η η η ην το ο δει ει νο ο ο ο

ο ο λο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ον δι ο ο ο ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι οι οι

συ υν ε ελ θο ο ο ο ο συν ε ελ θο ο ο ον τε

ες προσ κυ νη η η η σω ω ω ω ω ω ω

ω ω ω με ε εν π' του ου Χρι ι στου ου ου ου

ου ου ου ου τη η ην γε εν νη η η η

σιν ζ η

ἦχος β'

Κύριε εἰσακήκοα τὴν ἀκοήν σου καὶ ἐφοβήθην· κατενόησα τὰ ἔργα σου.

Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε, λύπη ἐτιτρώσκετο, πρὸς Βηθλεέμ ἀπαίρων, ἔβόας πρὸς αὐτόν· Τί ὄρων με ἔγκυον, στυγνάξεις καὶ [ταράσσεσαι/ταράττη], ἀγνοῶν ὅλως, τὸ ἐν ἐμοὶ φρικτὸν μυστήριον; Λοιπὸν ἀπόθου φόβον ἅπαντα, τὸ παράδοξον ἐννοῶν· Θεὸς κάτεισι γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς δι' ἔλεον, ἐν τῇ ἐμῇ μήτρᾳ νῦν, καὶ σάρκα προσελάβετο· ὄνπερ τικτόμενον, ὄψει ὡς ἠυδόκησε· καὶ τῆς χαρᾶς πλησθεῖς, προσκυνήσεις ὡς κτίστην σου, ὃν ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἀπαύστως, καὶ δοξάζουσι, σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

ἦχος Δι'

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.190*

Χ Κ υ ρ ι ε ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο η ν

σου και ε φο βη θην κα τε νο η σα τα ε ε ρ

γα σου και αι αι εξ ε ε στην

Ο τε ε ε Ι ω ω σηφ Πα αρ θε ε ε ε ε

νε λυ υ υ υ υ υ πη ε τι τρω ω σκε ε

το προς Βη η θλε ε ε ε εμ α α α παι αι

αι αι ρω ων ε βο ο ο ο ας προ ος α αυ το ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ον τι ο ρω ων με ε

ε εγ κυ υ υ ον στυ γνα α α α α α ζει ει

ει εις και αι τα α ρα α α α α α ατ τη

α γνο ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι φρι ι ι ι

κτον μυ υ στη η ρι ι ι ι ι ι ι ι ον λοι

πο ον α α πο θου φο ο βον α α α α

α α πα α α αν τα το πα ρα α α α α δο ο ξον

ε ε ε ε ε ε εν νο ο ω ω ω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ων Θε ε ος κα α α

α α τει ει σι ι ι γαρ ε ε πι ι τη η ης γη ης

δι ε ε ε ε λε ε ον εν τη ε μη η μη η

τρα α νυ υ υν και σα αρ κα α προσ ε ε λα α

βε ε ε ε ε λε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι

κτο ο ο ο ο ο ο με ε ε ε ε λε ε ε ε

νον ο ο ο ψει ω ως ηυ δο ο ο ο κη η

η η σε και της χα ρα α α α α α ας

πλη η σθει εις προσ κυ νη η η η σει εις ως κτι ι

στη η η η η ιη η η ην σου ον αγ γε ε

λοι οι υ μνου ου ου σι ι ι ι ιν α α πα

α αυ στως και αι δο ξα α α α ζου ου ου ου ου

λου ου ου ου σι ^{χορός 6'} σου υ υν Πα α τρι και Α γι

ι ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α τι

Δόξα... Καὶ νῦν...

ἀρχεται ὁ ἀ' χορὸς

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906*

Ν ε ε ε ε Δο ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και

αι αι Υι υι ω ω ω ω ω και α γι ι ι ι

ι ι ω ω ω Πνε ε ε ε ευ μα α α α α ια α

α τι π

Και αι νυ υ υ υν και α α ει ει ει ει ει

και αι ει εις τους αι αι ω ω ω να ας των αι ω ω

ω νω ω ω ω ω ων α α μην π

Τὸ παρὸν ιδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῆ οὐσία ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ἑτίχον

Ἦχος λ π Πά

Πέτρου Φιλανθίδου
Αθωνιάς Α 1906 σ.192*

η η η η η η η με ε ε ε ε ε ε ε

ρον γεν να α ται εκ Παρ θε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε νου ου ου ου ου ο δρα α κι ι ι ι

ι τη η ην πα α α α σαν ε ε ε ε χω ω ω ωων

κτι ι ι ι ι ι ι ι ι σι ι ι εν

P α α α α α α α χει κα θα α α α α

πε ερ βρο ο το ο ο ο ο ο ο ος σπαρ γα νου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου ται αι αι αι ο

τη ου σι ι ι ι ι ι ι ι α α α

α α α α α α α να α φης

Θ ε ο ο ο ο ο ος εν φα α α α α α α

α α α τνη η η η η η η α να κλι ι ι ι

ι νε ε ε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω ω ω

ω σα α ας τους ου ου ρα α α νου ου ους

πα α α α α α λαι αι αι αι αι κα α α

τα α α α κα α α τα αρ χα α α α α α

ας

ε εκ μα α ζω ω ω ω ω ω χων γα α α

λα α τρε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε φε

ε ε τρε ε ε ε ε ε φε ε ται ο ο ε εν τη

ε ρη η η η η η η η η η η η η η η

μω ω ω ω μα α α αν να α α α

ο ομ βρι ι ι ι ι σα α ας τω ω ω ω

ω ω ω λα α ω

M α α γου ους προσ κα λει ει ει ει ει

ει ει ει ει ει ται αι αι αι ο Νυμ φι ι ι ι

ι ι ο ο ο οστη η η η ης ε ε ε τη ης Ε εκ κλη η

σι ι ι ι ι ι ι ι ι ι α α α

ας

Δ ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω

ω ω ρα του ου τω ων αι αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι ρει ει ει ο ο Υι υι ο ο ο ος

τη η η ης Πα α αρ θε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε νου

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε ε λε

ε ε εν σου την γε ε ε ε ε εν να αν Χρι

στε ε ε ε ε ε ε ε

Π ρο σσ κυ υ νου ου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου με ε ε ε ε λε ε ε εν σου την γε ε ε

ε ε ε εν να αν Χρι στε ε ε ε ε ε ε ε ε

Π ροσ κυ νου ου ου ου ου ου ου με ε ε ε λε

ε ε εν σου την γε ε ε ε ε εν να αν Χρι ι

στε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

δει ει ει ει ει ξο ον η μι ι ι ι ι ι ι ι ν και

τα θει ει ει ει α α τα α θει ει α α σου Θε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ο φα α α α

νει ει ει ει ει ει ει ει ει ει α α α α

α

Γεράσιμος Μοναχός Αγιορείτης προκείμενον Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Πρίγγου

ἀρχεται ὁ β' χορός

ἤχος Γα

Κωνσταντίνου Πρίγγου
Μουσική Κυψέλη
τόμος α' 1969 σ.314*

ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω ω δης ο ρων των

μα α γων τη ην ευ σε βει α αν και τω θυ μω

νι κω με ε νος του ου ε ε ε τους η χρι βο λο ο γει

το ο δι α στη μα α μη τε ρες η τε ε κνου ου ουν

το ο και η α ω ω ρος η λι κι α των

βρε φων πι κρω ως κα τε ε θε ρι ζε το ο μα

ζοι ε ξη ραι νο ον το και πο ροι γα α λα α κτο ο ος

συ υν ε ε στε ε ε ελλο ον το με γα α η η ην το

δει νο ον δι ο ο ο ευ σε βως πι ι στοι οι

συν ελ θο ο ον τε ες προσ κυ νη σω μεν

του ου Χρι στου ου τη ην γε ε ε εν νη η η σιν

Κ υ ρ ι ε ε ι σ α κ η κ ο α τ η ν α κ ο η ν

σου και ε φο β η θ η ν κα τε νο η σα τα ε ε ρ

γα σου και αι αι ε ξ ε ε σ τ η ν

Ο ο τε ε ε Ι ω σ η η η φ Πα ρ θε νε ε λ υ υ

πη ε ε ε τι τ ρ ω ω σ κ ε ε ε το προς Β η

θ λε ε ε ε μ α α α πα ι αι αι ρ ω ν ε βο

ο α α ας προς αυ τον τι ο ρ ω ν με ε ε ε ε γ

κ υ υ υ ο ν σ τ υ γ ν α α ζ ει εις και τα ρ α α α α τ

τε ε ε σ αι α γ νο ω ω ν ο ο ο λ ω ς το εν ε

μ ο ι φ ρ ι ι ι κ τ ο ν μ υ σ τ η η η ρ ι ι ι ο ν

α α ζου ου ου σι χορός 6' συν Πα α τρι και α

γι ι ω Πνε ε ευ μα α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἀρχεται ὁ α' χορός

Ἦχος λ π Πά

Ιωάννου Πρωτοψάλτου
Αναστασιματάριον 1905 σ.273*

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και Υι υι ω και α γι

ι ω Πνε ευ μα α α τι

Κ αι αι νυ υ υνκαι α α ει και εις τους αι αι ω ω ω νας

των αι ω ω νων α α α α μην

Τὸ παρὸν ἰδιόμελον ἀναγινώσκεται πρότερον παρὰ τοῦ κανονάρχου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ.

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ράκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῆ οὐσία ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ ὅτιον

C η με ε ρον γεν να α α ται αι αι ε ε εκ παρ θε

ε ε νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι

ι ι ι σιν

P α α κει κα θα α περ βρο ο τος σπα α αρ γα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α α

φης

Θ ε ος εν φα α α α τνη α να κλι ι ι ι

νε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω σας τους

ου ρα α νους πα α λαι κα α τ α α αρ χας

Εκμαζωνγαλατρεεεεφεεεταιοεν

τηερηηημωωμαανναοομβριισαςτω

ωλαααω

Μαγουουσπροοοοσκααλειειειταιο

νυμφιιιιοοςτηςΕεκλησιιιιι

ας

ΔωραατουουουτωναιαιαιαιαιρειοΥιοο

οοοςτηςΠαρθεεεεεου

ΠροσκυνουουμεεενσουτηνγεεεννανΧρι

ιιστε

Π ρ ο σ κ υ ν ο υ ο υ μ ε ε ε ν σ ο υ τ η ν γ ε ε ν ν α α α ν

Χ ρ ι σ τ ε

Π ρ ο σ κ υ ν ο υ ο υ μ ε ε ε ν σ ο υ τ η ν γ ε ε ε ε ε ν ν α ν

Χ ρ ι ι σ τ ε ε

Δ ε ι ε ι ε ι ε ι ξ ο ν η η η μ ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ν και τα θ ει ει α α α σου

Θ ε ε ο φα α α ν ει ει ει ει ει α α

α α α

Γεράσιμος Μοναχός Ἀγιοεπίσκοπος προκείμενον Λουκάς Λουκά

Κωνσταντίνου Παπαγιάννη

Ε ξ ε πλητ τε το ο Η ρω ω ω ω ω δης

ο ρων των μα α γων τη ην ευ σε ε βει α αν

και τω θυ μω νι κω με ε νο ος του ε ε ε

ε ε τους η χρι βο λο ο γει το ο δι α α

στη μα α μη τε ρες η τε ε κνου ουουν το ο και

η α ω ω ρος η λι κι ι α των βρε ε

φων πι κρωσ κα τε ε θε ρι ι ζε το ο μα ζοι

εξ η η ραι νο ον το ο και πο ροι οι γα λα α κτο ος συν ε

ε στε ε ε ελλο ο ον το ο με ε γα α η ην

το δει νο ον δι ο ευ σε βω ως πι ι στοι οι συ

υν ελθο ο ον τε ες προσκυνησωμεν του Χρι

στου ου τη ην γε ε ε εν η η η σιν

Ἦχος Δι

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.261/2985*

Κυριε εισακη κοατην ακοην

σου και εφοβηθην κατενοησατα εερ

γασου και αι αι εξ ε ε στην

Οτε ε Ιωωσηφ Πααρθε ε ε ε ε νε

λυυυυ υυπη ε τι τρω ω ω ω σχε ε

ε ε το προ ος Βηθλε ε ε εμ α παι αι αι

ρων ε βοοααςπρος α αυ το ο ο ον τι ο ρων

με ε ε ε ε γ κυ υ υ ον στυ γνα α ζει εις

και τα ρα α α ατ τε ε ε ε σαι α γνο

ω ων ο ο ο λως το εν ε μοι οι οι φρι κτον μυ στη η

η ρι ι ι ι ον λοι πον α α πο θου φο ο βον

α α α πα α α αν τα το πα ρα δο ο ξο ο ο

ον ε εν νο ο ω ων Θε ο ος κα α α τει σι ι γαρ

ε πι γης δι ι ι ε ε λε ε ον εν τη ε μη

η η μη η τρα α α νυν και σα αρ κα α προσ ε

λα α α βε ε ε ε το ο ον πε ερ τι ι κτο ο

με ε νο ον ο ψει ω ως ηυ δο ο ο κη η η η

σε και της χα ρας πλη η σθει ει ει ει ει ει ει ει εις προς

κυ νη η η η σεις ως κτι ι ι ι ι στη η η ην σου

ον αγ γε λοι υ μνου σι ιν α α πα α αυ στως και δο

ξα α α ζου ου ου ου σι *χορός 6'* συν Πα τρι και α

γι ι ω ω Πνε ε ευ μα α α α τι

Δόξα. Καὶ νῦν.

ἀρχεται ὁ α' χορός

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσική Παρακλητική
2004 σ.20/890#

Δ ο ο ο ξα Πα α τρι ι ι ι και αι αι Υι υι ω και

α γι ι ω Πνε ευ μα α α τι *πικτι*

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις τους αι αι

 ω ω ω νας των αι ω ω ω νω ων α α α μην π

τὸ παρὸν ἀναγινώσκεται πρῶτον παρὰ τοῦ ἀναγνώστου ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ναοῦ, εἰς κλιτὸν

Σήμερον γεννᾶται ἐκ παρθένου, ὁ δρακί τὴν πᾶσαν ἔχων κτίσιν. (γ')

Ῥάκει καθάπερ βροτὸς σπαργανοῦται, ὁ τῇ οὐσίᾳ ἀναφής.

Θεὸς ἐν φάτνῃ ἀνακλίνεται, ὁ στερεώσας τοὺς οὐρανοὺς πάλαι κατ' ἀρχάς.

Ἐκ μαζῶν γάλα τρέφεται, ὁ ἐν τῇ ἐρήμῳ μάννα ὀμβρίσας τῷ λαῷ.

Μάγους προσκαλεῖται, ὁ Νυμφίος τῆς Ἐκκλησίας.

Δῶρα τούτων αἶρει, ὁ Υἱὸς τῆς Παρθένου.

Προσκυνοῦμέν σου τὴν γένναν Χριστέ. (γ')

Δεῖξον ἡμῖν καὶ τὰ θεῖά σου Θεοφάνεια.

εἶτα ψάλλεται ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν χορῶν κατὰ Ἑτίχον

[σύντομον](#)

[ἀργόν](#)

σύντομον

δίχορον

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.262/2986*

Σ η με ρον γεν να ται ε ε εκ Πα αρ θε ε ε

 νου ο δρα κι ι τη ην πα α σαν ε ε χων κτι ι ι ι

 ι σιν

Ρ α α χει κα θα α περ βρο ο τος σπα α ργα α νου

ου ου ται ο τη ου σι ι α α α να α φη ης

Θ ε ο ο ος εν φα α α τνη α να κλι ι ι νε

ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω σας τους ου

ρα α α νους πα α λαι αι κα α τ α αρ χα α α α α

α ας

Ε κ μα ζων γα λα τρε ε ε ε φε ε ε ε ται

ο εν τη ε ρη η η η μω μα αν να ομ βρι ι σας

τω ω λα α α ω

Μ α γου ου ους προ ο οσκα α λει ει ει ται ο Νυμ

φι ι ι ι ο ος της Εκ κλη σι ι ι ι ας

Δω ρα α α του ου ου τω ων αι αι αι ρει ο

Υι ο ο ος τη ης Παρ θε ε ε ε νου

Π ροσ κυ νου με εν σου την γε ε εν να αν Χρι ι ι
στε

Π ροσ κυ νου ου με εν σου την γε ε ε εν ναν Χρι ι
στε

Π ροσ κυ νου με εν σου την γεν να α αν Χρι ι στε

δει ει ει ει ει ξον η η μι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ν και τα θει α α σου Θε ο φα

α α νει ει ει ει α α α α α

δίχορον

Ἦχος λ π Πά

πρωτ.Κων.Παπαγιάννη
Μουσικόν Μηνολόγιον
2007 σ.263/298*

C η η με ε ε ε ση η με ε ρον γεν να α

ται αι εκ Παρ θε ε ε ε ε ε νου ου ο δρα κι ι

τη ην πα α α α σαν ε ε χω ων κτι ι ι

ι ι ι ι ι ι σι ι ι ιν

P α α α α κει κα θα α α α περ βρο ο τος σπαρ γα

νου ου ου ου ται αι ο τη ου σι ι ι ι α α α

α α να α α α α α α α φη η η

ης

Θ ε ος εν φα α α α α τη α να κλι ι

ι νε ε ε ε ε ε ται ο στε ρε ω ω ω

ω ω ω ω ω σα ας τους ου ρα α α νου ους

πα α α α λαι κα ατ α α αρχα α α ας

Εκ μα ζω ω ω ων γα λα α τρε ε ε ε ε ε φε ε

ται ο εν τη ε ρη η η η η μω ω μα α α α

α αν να ομ βρι ι σα ας τω ω λα α ω ω

Μα α γου ους προσ κα α λει ει ει ει ει ται

αι ο Νυμ φι ι ι ι ο ος της Ε εκ κλη η σι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α ας

Δω ω ρα α του των αι αι αι αι αι αι αι αι

ῥεῖ εἰ ὦ οὐρανὸς οὐρανὸς ὁσπλητης Πατρισε

εεεεεου

Προσκυνοῦ σου σου με εν σου την γε εν να

αν Χριστιστε

Προσκυνοῦ σου με εν σου σου την γε εν

αν Χριστε ελεεεε

Προσκυνοῦ σου σου με εν σου την γε

ε εν να αν Χριστε δει ει ει ει ξον η

μι ι ι ι ι ι ι ι εν και τα θει ειαααα

σου ου Θεοοφααα νει ει ει ει ει ει

ει ει ει ει χ αι αι αι αι αι αι αι αι αι
ει ει ει ει αι αι αι αι αι αι αι αι

Γεράσιμος Μοναχός Ἁγιορείτης

προκείμενον

Λουκάς Λουκά